

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, LISTOPAD 2019. ■ GODIŠTE XIII. ■ BROJ 84 ■ ISSN 1846-4076

Svetkovina sv. Terezije Avilske u Požegi (STR. 8)

DOGAĐAJNICA

Završno euharistijsko slavlje
Biskupijskog dana
i đakonsko ređenje

Obljetnica uspostave
Požeške biskupije i ređenja
njezina prvog biskup

Predsjednica dodijelila
Povelju RH
Svetištu Gospe Voćinske

Blagdan Gospe Voćinske
u Voćinu

Mala Gospa u Voćinu i pitanje
iseljavanja iz Hrvatske

Proslava blagdana Marijina
rođenja u Kutjevu

Deseto hodočašće
zdravstvenih djelatnika
Požeške biskupije u Voćin

Znanstveni skup o Župi
svetog Josipa u Slatini

ŽIVOT MLADIH

Glazbeno-duhovni program
mladih »Otvorite vrata Kristu«

Maturanti katoličkih škola
hodočastili u Rim

Ekumensko-ekološki kamp
Katoličke gimnazije u Požegi

Požeška biskupija
dodijelila stipendije
učenicima i studentima

IZ NAŠEG CARITASA

Posjet siromašnima na
22. obljetnicu uspostave
Požeške biskupije

KULTURA

Orguljaške večeri u
požeškoj Katedrali

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

Biskupijski dan u Požegi
i đakonsko ređenje • str. 2

Blagoslov i otvorenje nove zgrade
katoličkih škola u Virovitici • str. 18

Hodočašće dječjih crkvenih
zborova u Katedralu • str. 29

Biskupijski dan u Požegi

U Požegi, sjedištu Požeške biskupije, 21. rujna 2019. godine okupili su se na Biskupijskom danu pojedini nositelji službi u toj mjesnoj Crkvi – svećenici i đakoni, redovnici i redovnice, bogoslovi, vjeroučitelji i odgajateljice u vjeri, članovi župnih ekonomskih i pastoralnih vijeća, crkvenih udruga i pokreta, molitvenih zajednica, lektori i izvanredni djelitelji svete pričesti te djelatnici katoličkih škola Požeške biskupije.

Svjedočiti evanđelje

Program biskupijskog dana započeo je molitvom Trećeg časa sudionika u požeškoj Katedrali, gdje im je uvodnu riječ uputio biskup Antun Škvorčević. Među ostalim je kazao: „Čestitam vam 22. obljetnicu uspostave Požeške biskupije i svima zahvaljujem za evanđeosku zauzetost, vjernost i suradnju u pastoralu na mjestima vašeg poslanja. Svi vi koji imate određene službe u našoj mjesnoj Crkvi okupili ste se u Požegi na čelu s dijecezanskim biskupom i svećenicima kako biste očitovali zajedništvo što ga u nama ostvaruje Duh Sveti, obnovili se u svijesti krsnog poslanja, promislili na zborovanjima o konkretnim zadaćama koje su vam povjerene te u svojim župama i na drugim mjestima svoga djelovanja novom snagom živjeli i svjedočili Isusovo evanđelje. Ovaj Biskupijski dan ima posebnu snagu jer se odvija na blagdan sv. Mateja, Apostola i Evanđelista te prigodom đakonskog ređenja Mateja Silukovića.“

Ljubav za misije

Biskup je zatim nastavio: „Poznato vam je da je papa Franjo o 100. obljetnici Apostolskog pisma Maximum Illud pape Benedikta XV. – kojim je dao novi poticaj za misijsko djelovanje Crkve – proglasio ovogodišnji listopad Izvanrednim misionarskim mjesecom pod geslom ‘Kršteni i poslani’. Polazeći od učenja II. vatikanskog sabora da je Crkva ‘po svojoj naravi misionarska’ (AG 2), vjernici su pozvani prožimati misionarskim duhom sav život i pastoral, imati na srcu naviještanje evanđe-

lja i preobražavati župne zajednice u misionarsku i evangelizacijsku stvarnost te njegovati ljubav za misije Ad gentes, koja je svojevrsna strast za Isusa i njegovu Crkvu.“ Potom je dodao: „Ovim Biskupijskim danom otvaram za našu Biskupiju Izvanredni misionarski mjesec! Želimo poraditi na svom pastoralnom obraćenju, koje se po papi Franji sastoji u tome da djelujemo iz uvjerenja kako je Crkva poslana služiti čovjeku, navješćujući mu spasenje. Pastoralno obraćenje je prvenstveno u tome da ne čekamo ljude da dođu k nama i prigovaramo kako ih nema, nego da se otvorimo prema njima, idemo im ususret ondje gdje žive, krenemo na rub društva i svjedočimo Isusa Krista.“ Osvrćući se na stanje u Hrvatskoj biskup je rekao: „Nalazimo se u ozračju uglavnom negativističkog pristupa društvu, kritizerskog odnosa prema svima i svakome i tako gubimo priliku za napredak i evanđeoski rast. Kršćanin pristupa društvenoj stvarnosti tako da budnošću vjere nastoji u njoj prepoznavati znakove vremena, kako nas potiče II. vatikanski sabor, te uči iz onoga što se događa u suvremenom svijetu, prepoznaje ono što je današnjem čovjeku važno. Od svijeta i iz društvenih događanja treba učiti zbog toga što u njima djeluje Duh Sveti, i jer naše obraćenje ovisi o poučljivosti prema njemu. To znači da nam nije prva zadaća nešto svijetu govoriti, nego slušati. Suvremenom čovjeku potrebni su kršćani koji će ga nastojati razumjeti da bi u njega mogli unositi kvasac evanđeoske slobode.“

Aktivni evangelizatori

Te potom naglasio: „Osobito je važno da takvo raspoloženje stvaramo među vjernicima u svim našim župama te da shvatimo kako u našem pastoralnom djelovanju nije prvenstveno pitanje struktura i novca, nego veličina i spremnost ljudi da budu aktivni evangelizatori, pri čemu članovi župnog pastoralnog vijeća s njihova tri radna odbora imaju odlučujuću ulogu. Očekivanje da netko drugi za nas nešto napravi, nije evanđeoski. Misionarsko poslanje koje

je svaki od nas primio u krštenju traži da svi u župi učinimo ono što možemo. Želio bih pripomenuti da ‘misionarsko, nije prvenstveno zemljopisni pojam, daleke zemlje gdje je potrebno navijestiti evanđelje, nego egzistencijalno, moje poslanje onima čiji je brak razoren, mladima u potrazi za smislom, osamljenima, bolesnima, starima. Za sve to potrebna je fantazija u traženju novih načina i putova djelovanja. Duh Sveti fantazija je novoga. Dopuslimo mu da nas on danas vodi u našim pro-

„Ovim Biskupijskim danom otvaram za našu Biskupiju Izvanredni misionarski mjesec! Želimo poraditi na svom pastoralnom obraćenju, koje se po papi Franji sastoji u tome da djelujemo iz uvjerenja kako je Crkva poslana služiti čovjeku, navješćujući mu spasenje“, rekao je biskup Škvorčević.

mišljanjima te nam dadne hrabrost u odlukama i snagu u provođenju onoga što smo zaključili. " Izražavajući radost zbog dolaska svih navedenih u Požegu, biskup je na koncu zaželio Božji blagoslov onim nastojanjima koje će zajednički molitvom i radom ostvarivati na Biskupijskom danu.

Crkva otvorenih vrata

Potom su u skladu s programom Biskupijskog dana uslijedila zborovanja pojedinih skupina. U Dvorani sv. Terezije Avilske okupili su se svećenici, redovnici i đakoni, sestre redovnice, bogoslovi, vjeroučitelji, odgojiteljice u vjeri te djelatnici katoličkih škola Požeške biskupije. U franjevačkoj crkvi Duha Svetoga svoj su susret imali članovi župnih pastoralnih i ekonomskih vijeća, lektori i izvanredni djelatnici svete pričesti dok su se članovi pojedinih povjerenstava, katoličkih udruga i pokreta sastali u crkvi sv. Lovre. U prvom dijelu programa sudionici susreta u Dvorani sv. Terezije promišljali su o „Crkvi u izlasku“ i pastoralu „na rubu“ po papi Franji te suradnji zaređenih službenika s vjernicima laicima u njegovu

ostvarivanju kroz nagovor p. Stjepana Fridla. On je najprije prikazao nauk o Crkvi otvorenih vrata od pape Ivana XXIII. do pape Franje, naglasivši kako je Drugi vatikanski sabor udario temelje novom pogledu na Crkvu i njezino poslanje, a što je onda papa Ivan Pavao II. uobličio u program nove evangelizacije. U drugom pak dijelu svojega izlaganja govorio je o Crkvi otvorenih vrata u pontifikatu pape Franje, koju je slikovito nazvao »poljskom bolnicom«, a pastire Crkve pozvao da budu motivirani Isusovu radosnu vijest spasenja donositi ljudima svoga vremena, osobito onima na „rubu društva“. U trećem dijelu o. Fridl je progovorio o ulozi vjernika laika u novoj evangelizaciji, istaknuvši tri glagola koje papa Franjo drži ključnima za učinkovitost u misionarskom apostolatu laika: ostati s Kristom, ići drugima naviještati Božju riječ, i uvijek biti radosni u Gospodinu. U zaključnom dijelu nagovora predavač je iznio pastoralne smjernice kako nauk o Crkvi otvorenih vrata konkretno provoditi u djelo. Pastoralni i ekonomski vijećnici te lektori i izvanredni djelatnici svete pričesti predvo-

đeni biskupijskim ekonomom Robertom Mokrim, voditeljem Pastoralnog centra Robertom Kupčakom te vjeroučiteljima Zdravkom Ticlom i Miroslavom Peroutkom u crkvi Duha Svetoga podsjetili su se na ulogu koju imaju u pojedinoj župi naše Biskupije u skladu s Pravilnikom župnog pastoralnog vijeća i Pravilnikom o upravljanju župnim vremenitim dobrima te drugim crkvenim dokumentima, ističući tako važnost njihova djelovanja u skladu s crkvenim odredbama. Sudionici susreta u crkvi sv. Lovre potaknuti crkvenim dokumentima i riječju Učiteljstva koje su im izložili Ivica Bošnjak, duhovnik u požeškim katoličkim školama i Želimir Žuljević, predstojnik biskupijskog Ureda za crkvena i pravna pitanja, promišljali su o njihovu mjestu u poslanju (mjesne) Crkve.

O. Fridl progovorio je o ulozi vjernika laika u novoj evangelizaciji, istaknuvši tri glagola koje papa Franjo drži ključnima za učinkovitost u misionarskom apostolatu laika: ostati s Kristom, ići drugima naviještati Božju riječ i uvijek biti radosni u Gospodinu.

Drugi dio programa bio je usmjeren prema promišljanju o zajedničkim pastoralnim programima tijekom 2019./2020. s obzirom na poticaje pape Franje vezane uz Izvanredni misionarski mjesec listopad koje je u Dvorani sv. Terezije predstavio biskup Antun, a programe iz područja pastora mladih i duhovnih zvanja povjerenici Krunoslav Siroglavić i Marijan Pavelić. Djelatnicima biskupijskih katoličkih škola u prostorima Odgojno-obrazovnog centra predstojnik Ureda za katoličke škole Ivica Žuljević zajedno s njihovim ravnateljima progovorio je o određenim programima u započetoj školskoj godini. U crkvi sv. Lovre u drugom dijelu programa nastupili su članica Povjerenstva za pastoral mladih Patricija Brdar, tajnik Biskupijskog Caritasa Ivica Rajkovača te voditelj Pastoralnog centra Robert Kupčak ističući konkretne programe požeške mjesne Crkve u okviru Odbora župnog pastoralnog vijeća prikazujući načine na koji bi pojedini nositelji službi u njima trebali sudjelovati i promicati ih u svojim župama.

Mladi i duhovna zvanja

Svjesni kako je svećeničko i redovničko zvanje Božji dar koji je dan, ne samo nekoj konkretnoj osobi koja je pozvana, nego cijeloj Crkvi koja je pozvana čuvati taj dar, poštivati ga i ljubiti u našoj mjesnoj Crkvi želimo na osobit način iskazivati brigu za nova i postojeća duhovna zvanja polazeći od činjenice kako je molitva temelj cjelokupnog pastora zvanja. To je na osobit način očitovano kada je dijecezanski biskup 2004. godine podsjećajući na Isusov nalog „Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju“ (Lk 10,2) i brojne poticaje sv. pape Ivana Pavla II. koji su upućivali na važnost duhovnih zvanja za ostvarivanje poslanja opće i mjesne Crkve, u okviru biskupijske Godine duhovnih zvanja ustanovio Djelo za duhovna zvanja. Svrha Djela je u župama Biskupije promicati organiziranu skupinu vjernika koji će svaki dan moliti i prikazivati svoje žrtve, trpljenja, bolest, starost i druge poteškoće za duhovna zvanja, svake prve subote u mjesecu sudjelovati na svetoj misi i klanjanju za duhovna zvanja, postiti ako okolnosti dopuštaju te u skladu sa svojim mogućnostima materijalno doprinostiti za sjemeništare i bogoslove. Osluškujući potrebe sadašnjeg trenutka požeške mjesne Crkve, a u skladu sa zaključcima Prezbiterskog vijeća, zahvalni svima onima koji su već duži niz godina organizirani molitelji za duhovna zvanja, želimo se obvezati promaknuti Djelo za duhovna zvanja u svim župama Požeške biskupije. Svaka župa će između voditelja i članova Odbora ili nekih drugih vjernika izabrati voditelja Djela za duhovna zva-

Kako bi povezali središnji Biskupijski Caritas sa župnim Caritasima želimo u ovoj godini ostvarivati akcije prikupljanja hrane i drugih potrepština koje mogu biti od velike koristi i pomoći u radu naše Središnje biskupijske kuhinje u kojoj se svakodnevno priprema 70-ak obroka za najpotrebnije.

nja. On ima zadaću u suradnji sa župnikom promicati u župnoj zajednici molitvu za duhovna zvanja, okupljati molitelje, evidentirati popis novih članova ili obnoviti popis postojećih članova i dostaviti ga biskupijskom Pastoralnom centru te voditi i organizirati molitvene susrete članova Djela, napose prvim subotama u mjesecu. Odbor za naviještanje Božje riječi

U suodgovornosti traženja novih mogućnosti evangelizacije sa željom unaprjeđenja župne kateheze po Odboru Župnog pastoralnog vijeća za naviještanje želimo promaknuti katehezu djece i mladih, napose kandidata za prvu pričest i svetu potvrdu, s naglaskom njihova uvođenja u život po vjeri. To se ostvaruje, ne samo i prvenstveno učenjem vjerskih istina u pripravi za navedene sakramente,

nego uključivanjem djece i mladih u redovite župne aktivnosti kojima su nositelji pastoralni vijećnici pojedine župe. Nadasve je djeci i mladima potrebno omogućiti da pronađu svoje mjesto u župnoj zajednici kroz ministriranje, pjevanje u zboru djece ili mladih, uređivanje crkvenog prostora za pojedina liturgijska vremena, karitativne radionice i zajedničke pohode bolesnima i nemoćnima uz članove župne karitativne skupine (Odbora za karitativnu djelatnost) i druge aktivnosti. Svojevrsan je to nastavak ovogodišnjih korizmenih programa neposredne pripreve kandidata za prvu svetu pričest i potvrdu.

Od velike pomoći u procesu uključivanja mladih u župnu zajednicu može biti projekt župnih animatora. Potrebno je zajedno sa župnikom ot-

kriti i potaknuti one mlade koji bi se mogli uključiti u navedeni projekt te im nakon temeljne edukacije, odnosno specijalizacije, iskazati povjerenje i omogućiti im suradničko mjesto u župnoj zajednici za ono područje u kojem su osposobljeni. Tragajući za novim oblicima pastorala mladih koji su bliski duhovnim potrebama i težnjama današnjih mladih, zasigurno im treba ponuditi i omogućiti sudjelovanje i u biskupijskim programima kao što su Katolička malonogometna liga, Biskupijski križni put mladih, ljetni kamp za mlade u prirodi i drugi.

Odbor za karitativnu djelatnost

Caritas – djelotvorna ljubav jedna je od bitnih sastavnica Crkve. Tijekom svojega dvadesetogodišnjeg djelovanja naša Biskupija nastoji promicati karitativ-

nu dimenziju konkretnim projektima, svjedočeći brigu za čovjeka u potrebi. U svakoj našoj župi u pastoralnom vijeću zadužene su osobe koje promiču karitativnu djelatnost, ne svodeći je na materijalno davanje, nego je vršeći kao kršćansku ljubav koja je ponajprije ljudska blizina prema nevoljnima, razumijevanje, toplina, suosjećanje na djelu. Stoga po članovima odbora za karitativnu djelatnost želimo osnažiti volontersku službu među župljanima uključivanjem pojedinaca i skupina u različite karitativne projekte. Pri tom posebno značenje ima nastojanje oko sudjelovanja mladih u tom radu (napose skupina djece u pripravi za sakramente prve pričesti i svete potvrde te zajednica mladih) akcijama primjerenima njihovoj dobi, kao što su pohodi bolesnima i nemoćnima, pomoći u osnovnim kućanskim poslovima. Jednako tako potrebno je barem jednom mjesečno imati organizirane molitvene susrete župnih Caritasovih volontera kroz koje se jača revnost u karitativnom djelovanju. Kako bi povezali središnji Biskupijski Caritas sa župnim Caritasima želimo u ovoj godini ostvarivati akcije prikupljanja hrane i drugih potrepština koje mogu biti od velike koristi i pomoći u radu naše Središnje biskupijske kuhinje u kojoj se svakodnevno priprema 70-ak obroka za najpotrebnije, ali jednako tako i razmjene iste hrane među župnim Caritasima uvijek u cilju pomoći onima koji su u nevolji.

Završno euharistijsko slavlje Biskupijskog dana i đakonsko ređenje

Središnja točka Biskupijskog dana u Požegi, 21. rujna, na blagdan sv. Mateja, apostola i evanđelista bilo je zahvalno euharistijsko slavlje prigodom 22. obljetnice uspostave Požeške biskupije. Slavlje je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa svećenicima i drugim sudionicima Biskupijskog dana, tijekom kojeg je zaređio za đakona bogoslova Mateja Silukovića iz Župe sv. Mihaela Arkandela u Stražemanu.

Na slavlju su među ostalim sudjelovali i poglavari Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu, rektor Anđelko Koščak i vice-rektor Mislav Kutleša. Pozdravljajući sudionike Biskupijskog dana, biskup je rekao da je po njima u Katedrali na svoj način prisutna cijela Požeška biskupija jer su se sabrali na zborovanje kao predstavnici svih onih službi po kojima naša mjesna Crkva ostvaruje

svoje poslanje. Zahvalio im je za njihovo služenje. S osobitom pak radošću pozdravio je bogoslova Mateja Silukovića, rekavši da će on primanjem svetog reda đakonata posvjedočiti Isusu Kristu kako sjedinjen s njime želi vršiti poslanje koje mu Crkva povjerava. Srdačni pozdrav uputio je njegovim roditeljima, rodbini i župljanima Župe sv. Mihaela u Stražemanu na čelu s njihovim sadašnjim župnikom Robertom

Mokrim i umirovljenim župnikom Jospom Devčićem.

Službe u Crkvi su Božji dar

U homiliji biskup je istaknuo da je sv. Matej, apostol i evanđelist, pišući svoje evanđelje, jednom rečenicom – kako smo čuli u naviještenom ulomku – zapisao i svoj životopis: «Isus ugleda čovjeka zvanog Matej gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: 'Pođi za mnom!'

On usta i pođe za njim». Kazao je kako se u evanđelistinu srcu zbilo određeni duhovni proces po kojem je u svjetlu Duha Svetoga prosudio da više dobiva ako pođe za Isusom Kristom nego da ostane carinik. Naglasio je kako nam izazovna kratkoća Matejeva životopisa svjedoči da i za naš život ima značenje samo ono što je u njemu ostvario Bog jer to ostaje za vječnost, dok je sve drugo prolazno. Izrazio je radost što se Isu-

Biskup je zahvalio Isusu Kristu za sve ono što je u snazi svoga Duha ostvario tijekom dvadeset i dvije godine Požeške biskupije u svećenicima, redovnicima i redovnicama, vjeroučiteljima, u vjernosti tolikih bračnih drugova i u obiteljima

u svijest dostojanstvo njihova poziva i jedinstva u vjeri: kao zatvorenik u Rimu zaklinje ih sa svom poniznošću i blagošću da strpljivo žive svoj poziv, podnose jedni druge u ljubavi i trude se sačuvati jedinstvo svezom mira. Po red toga podsjeća ih da su sve službe u Crkvi dar Božji te sv. Pavao nabroja kako Bog daje jedne za apostole, druge za evanđeliste, proroke i učitelje, a možemo dodati k tome da neke daje za biskupe, druge za prezbitere, đakone, vjeroučitelje, učitelje u katoličkim školama, Caritasove djelatnike, bračne drugove, očeve i majke... Upozorio je kako naša ranjenost grijehom, naša sebičnost, a pokatkad i zloća razara crkveno zajedništvo koje ostvaruje Duh Sveti te je pozvao nazočne da preispitaju kako svaki pojedini od njih u svojoj službi odgovara Božjem pozivu na izgradnju zajedništva vjere, nade i ljubavi. Spomenuo je kako se nerijetko zabrinjavamo za neke negativne tajne snage koje u Hrvatskoj djeluju, naglasivši da bi trebalo daleko više posvetiti pozornosti našega srca nevidljivom djelovanju Duha Svetoga i ne zaboraviti da usred naših nevolja, slabosti i

grijeha živi uskrsnuli Isus Krist u snazi svoga Duha nastavlja ostvarivati svoje djelo. Zahvalio je Isusu Kristu za sve ono što je u snazi svoga Duha ostvario tijekom dvadeset i dvije godine Požeške biskupije u svećenicima, redovnicima i redovnicama, vjeroučiteljima, u vjernosti tolikih bračnih drugova i u obiteljima. Redeniku Mateju čestitao je što je po primjeru svoga nebeskog zaštitnika sv. Mateja apostola i evanđelista odlučio napraviti konačni životni račun s Isusom Kristom i njemu povjeriti svoju sudbinu, a nazočne vjernike je pozvao da mole za njega kako bi uvijek ostao vjeran Isusu Kristu, kao i za svećenike te nova duhovna zvanja.

Na svršetku misnog slavlja, biskup je u ime nazočnih svećenika i svih drugih sudionika Biskupijskog dana čestitao novozaredenom đakonu Mateju što je u njemu Isus Krist snagom svoga Duha našoj mladoj mjesnoj Crkvi podario novog službenika. Zaželio je da njegov korak u služnju Božjem narodu bude čvrst i blagoslovljen. Zahvalio je i svima koji su mu pomogli na tom putu.

sovu pogledu i pozivu, poput apostola Mateja, svojim «Evo me!» odazvao i bogoslov Matej, naglasivši da je taj njegov odaziv trajao tijekom četiri godine boravka u požeškom Kolegiju i kroz pet godina života u Bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu te je na ovom slavlju progovorio posebnom snagom. Zahvalio je Bogu što se taj poziv zbilo u krilu mlade požeške mjesne Crkve.

Zajedništvo vjere, nade i ljubavi

Na temelju prvog čitanja iz Poslanice Efežanima biskup je ukratko progovorio što je to Crkva, odnosno Požeška biskupija. Ona je po Apostolovim riječima zajedništvo u Duhu Svetom, Tijelo Kristovo koje je jedno po jednoj vjeri, jednom krstu, jednom Bogu Ocu svijetu. Biskup je upozorio na Apostolove snažne riječi kojima doziva Efežanima

Obljetnica uspostave Požeške biskupije i ređenja njezina prvog biskupa

Na 22. obljetnicu uspostave Požeške biskupije te ređenja njezina prvog biskupa Antuna Škvorčevića, 27. rujna, kada se slavi i svetkovina posvete požeške Katedrale, zahvalno euharistijsko slavlje predvodio je u Katedrali biskup Antun u zajedništvu s kanonicima požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra, svećenicima djelatnima u središnjim biskupijskim ustanovama te u župama grada Požege.

Živa Crkva

Uvodeći u sveto slavlje, biskup je podsjetio sudionike da je na današnji dan prije 22 godine Požeška biskupija počela svoj povijesni hod pod geslom «Krist danas i uvijek!», kojemu smo prigodom spomena 20. obljetnice njezina osnutka pridodali riječi «naša nada». Rekao je da želi zajedno s njima zahvaliti Bogu za dar Biskupije,

kao i za sve ono što nam je tijekom minule dvadeset i dvije godine udijelio po njezinu služenju, osobito po vjernosti i požrtvornosti svećenika i drugih vjernika koji su surađivali s biskupom na ostvarivanju Božjeg djela spasenja u Isusu Kristu.

U homiliji biskup je podsjetio sudionike slavlja da je na današnji dan 2007. godine ova crkva, koja je po odluci pape Ivana Pavla II. postala Katedralom, obnovljena i bila blagoslovljena, a novi oltar posvećen te da od tada taj dan slavimo kao svetkovinu Obljetnice njezine posvete. Rekao je kako nam misna čitanja ove svetkovine svojim govorom o gradnjama poručuju da crkva građevina naznačuje ono što mi jesmo kao živa Crkva u Isusu Kristu. Ustvrdio je kako u suvremenom hrvatskom društvu postoji želja i nastojanje da Hrvatska

bude gospodarski izgrađena zemlja te smo u određenoj mjeri nezadovoljni što se stvari na tom području ne odvijaju onako kako bismo željeli.

Spomenuo je kako nam Riječ Božja u ulomku prvog čitanja iz Prve knjige o kraljevima stavlja pred oči jednog graditelja, mudrog kralja Salomona, koji je smatrao da je među tolikim građevinama koje je podigao, bilo potrebno sagraditi hram u kojem će ljudi Bogu iskazivati slavu i čast a sebe izgrađivati po odnosu koji njeguju prema njemu. U prvoj molitvi koju je izrekao u novoizgrađenom hramu kralj Salomon hvali i slavi Božju veličinu, uvjeren da se ona ne može svesti na hramski prostor. Ovaj mudri kralj bio je svjestan da više nego Bogu, hram treba čovjeku kao mjesto u kojem će pred Bogom moći prepoznati veličinu svoga postojanja.

Na Salomonovo pitanje »Zar će Bog doista boraviti s ljudima na zemlji?« Bog je dao odgovor utjelovljenjem svoga Sina Isusa Krista, po kojem on ne samo da prebiva među nama, nego u nama, kako tvrdi sv. Ivan Evanđelist u prologu svoga Evanđelja, investira u nas svoju milost po kojoj postajemo dionici njegova božanskog života.

Božanski graditelj

Biskup se potom osvrnuo na evanđeoski ulomak u kojem sv. Luka pripovijeda kako se Isus na putu u Jeruzalem, prolazeći kroz Jerihon, susreo s bogatim čovjekom niska rasta koji se zvao Zakej, i koji se kao nadcarinik po ondašnjem židovskom poimanju bavio nečasnim poslom ubiranja poreza rimskom caru, i u nastojanju da se što više obogati varao druge ljude. Biskup je ustvrdio kako je Zakej model svih onih koji si materijalnim putem nastoje priskrbiti što viši životni standard, među koje na neki način možemo ubrojiti i one ljude koji napuštaju Hrvatsku i odlaze živjeti i raditi u inozemstvo. Zakejev primjer potvrđuje da nas ne može usrećiti nikakvo posjedovanje materijalnih dobara, nego jedino Bog za čijom prisutnošću čeznemo u dubini svog srca.

Pozvao ih je da im svetkovina posvete Katedrale, koja ljepotom svoje arhitekture prednjači u Hrvatskoj, bude poticaj da se još više otvore božanskom graditelju Isusu Kristu. Pripomenuvši da je sv. Ivan Pavao II. utemeljio Požešku biskupiju kako bi se po njezinu djelovanju „preslavno djelo evangelizacije“ što snažnije ostvarivalo među nama, biskup je pojasnio da je evangelizacija navještaj Isusa Krista u njegovoj punini, snazi i veličini kojom je pobijedio smrt, i neprestano omogućavanje Isusu Kristu da On u našim životima ostvaruje svoje djelo. Naglasio je kao je to razlog što je Požeška biskupija tijekom minulih godina u različitim svojim projektima nastojala pristupiti mladim ljudima, napose kroz katoličke škole, te je zahvalio ravnateljima i učiteljima požeških katoličkih škola za njihova nastojanja u pomaganju mladim ljudima da s Isusom Kristom izrastu u zrele i odgovorne osobe.

Svim sudionicima misnog slavlja poželio je da u svom vjerničkom srcu nose prave osjećaje i želje za dobro Požeške biskupije, da mole za nju, za njezina biskupa i svećenike, te je na sve njih zazvao Božji blagoslov. Slavlje je pjevanjem uzveličao Katedralni zbor pod ravnanjem Marija Večerića.

Na kraju slavlja biskup je zaslužnim vjernicima Požeške biskupije uručio biskupijske medalje s Poveljom zahvalnosti: Kati Anđelki Hećimović iz Župe sv. Luke Evanđelista u Novskoj, Vinku Šperanci iz Župe sv. Marije Magdalene u Donjoj Obriježi, i Mariju Ragužu, profesoru tjelesne i zdravstvene kulture u Katoličkoj gimnaziji u Požegi.

Skupština biskupa Đakovačko–osječke crkvene pokrajine u Požegi

U Biskupskom domu u Požegi, 7. listopada održana je 46. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine, na kojoj je sudjelovao đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit u miru Marin Srakić, požeški biskup Antun Škvorčević, srijemski biskup Đuro Gašparović, đakovačko-osječki pomoćni biskup Ivan Čurić te kancelar Srijemske biskupije Marko Loš, Đakovačko-osječke nadbiskupije Drago Marković i Požeške biskupije Ivan Popić. Skupštini se pridružio i Vladimir Dugalić, dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Đakovu.

Misionarska dimenzija Crkve

U pozdravnoj riječi domaći biskup Antun izrazio je poštovanje nazočnim biskupima i kancelarima te očitovao radost zbog održavanja skupštine u Požegi. Kazao je da se ona odvija u znakovitom kontekstu opće Biskupske sinode u Rimu o Amazoniji, koja na svoj način svjedoči i o važnosti naših metropolitskih pastirskih susreta kao sinodalnog događanja. Podsjetio je na mjesec listopad, koji je papa Franjo proglasio Izvanrednim misionarskim mjesecom, upućujući nas na

važnost misijske dimenzije Crkve. Pored toga spomenuo je da se skupština održava na blagdan Kraljice sv. Krunicе, dozivajući nam u svijest molitvenu dimenziju Crkve i pobjeda koje su se po njoj događale, od bitke kod Lepanta, Petrovaradina pa sve do Domovinskog rata. Zahvalio je dekanu KBF-a u Đakovu Vladimiru Dugaliću za pomoć koju pruža biskupima u njihovim promišljanjima o važnim pastoralnim pitanjima te je poželio da rad skupštine u navedenom sinodalnom, misijskom i molitvenom duhu bude plodan.

Metropolit Đuro Hranić zahvalio je domaćem biskupu Antunu na pozdravima i dobrim željama te je ustvrdio kako ništa ne možemo učiniti bez Božjeg svjetla i snage. Spomenuo je poticaje sv. Ivana Pavla II. koji je naglašavao kako misionarska dimenzija Crkve nije tek puki dodatak, nego pripada biti kršćanskog poslanja. U tom smislu djelovanje, promišljanja, i smjernice biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine žele pridonijeti evangelizaciji društvene stvarnosti kod nas u svijesti kako se evanđelje nije još dokraja ukorijenilo. Riječi zahvale uputio je biskupima i kancelarima, a posebno dekanu Dugaliću za njegov doprinos.

Demografska kriza

Biskupi su potom nastavili svoja promišljanja s prethodne skupštine o iseljavanju iz Slavonije, Baranje i Srijema te demografskoj krizi. Osvrnuli su se na teške posljedice rata na ovim prostorima, na nedovoljnu brigu državnih vlasti za probleme koji su se nagomilali na hrvatskom Istoku, napose gospodarske s kojima su povezani svi drugi. Analizirali su statističke podatke s obzirom na iseljavanje, stanje opustošenih sela u kojima je ostalo starije osiromašeno stanovništvo i perspektive njihova oporavka.

Posvetili su pozornost i pozitivnim, ali još uvijek nedovoljnim pomacima koje su donijeli određeni državni projekti na prostoru Slavonije, Baranje i Srijema. U svjetlu socijalnog nauka Crkve tragali su za odgovorima na navedeno stanje, razmotrili

ono što se ostvaruje putem socijalnih projekata za koje se zauzimaju naše slavonske biskupije, razgovarali o još nekim mogućnostima njihova djelovanja s obzirom na razvoj gospodarstva, suzbijanje siromaštva, demografske i socijalne obnove istočne Hrvatske. U tom sklopu razmatrali su i probleme braka, potomstva i obitelji pred suvremenim izazovima negativističkog pristupa prema njima. Istaknuli su važnost sustavnog rada države i Crkve s obzirom na pitanje iseljavanja i demografske obnove, o čemu će biskupi uskoro uputiti vjernicima svoju poruku.

Biskupima se pridružio i biskup Plovdiva i Sofije u Bugarskoj Georgi Jovčev sa svojim generalnim vikarom Stefanom Malonovim, koji se nalazi u posjetu Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji.

Biskupi su se osvrnuli na teške posljedice rata na ovim prostorima, na nedovoljnu brigu državnih vlasti za probleme koji su se nagomilali na hrvatskom Istoku, napose gospodarske s kojima su povezani svi drugi.

Predsjednica dodijelila Povelju Republike Hrvatske Svetištu Gospe Voćinske

U povodu blagdana Male Gospe predsjednica Republike Kolinda Grabar-Kitarović dodijelila je Povelje Republike Hrvatske nacionalnim i biskupijskim marijanskim svetištima za koja je kazala kako u našem narodu imaju posebno duhovno značenje i važnost za svakog katoličkog vjernika i za cijelu povijest marijanskih pobožnosti, pripočila je Služba za odnose s javnošću Ureda predsjednice Republike u petak 6. rujna. „Ova priznanja koja danas dodjeljujem nacionalnim i biskupijskim svetištima zahvala su svim naraštajima graditelja, čuvara i promicatelja naših marijanskih svetišta za očuvanje vjere i privrženosti hrvatskog naroda Blaženoj Djevici Mariji te kao poticaj za istu ustrajnost i ohrabrenje da održimo duhovno blago vjere, koje nam je milošću Božjom dano kako bismo imali život i budućnost u svojoj Domovini“, kazala je predsjednica Grabar-Kitarović. Povelju Republike Hrvatske dobilo je nacionalno Svetište Majke Božje Bistričke, Prasvetište Gospe od Otoka u Solinu, Svetište Gospe Sinjske, Svetište Majke Božje Trsatske, Svetište Gospe od Utočišta u Aljmašu te Svetištu Gospe voćinske za izniman doprinos u očuvanju nacionalnog svetišta koje je njegovanjem marijanskih pobožnosti stoljećima čuvalo kršćanski identitet hrvatskoga puka u Slavoniji te pružalo nadu i utočište kroz ratna razaranja u čvrstoj vjeri zagovora Djevice Marije u slobodu i povratak svoga naroda u svoje domove. (IKA)

Proslava sv. Terezije Avilske, zaštitnice pož

Biskup Antun poručio je na početku slavlja nazočnima da ih sv. Terezija »na dan svoga prijelaza s ovoga svijeta u vječnost prima svojim ljudskim nemirima, čežnjama i humorom, još više svojim svetačkim oduševljenjem i potpunim predanjem Isusu Kristu.«

Svetkovina sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale, grada Požege i Katoličke gimnazije u Požegi proslavljena je 15. listopada svečanim euharistijskim slavljem u Katedrali, koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, u zajedništvu s mjesnim biskupom Antunom Škvorčevićem, đakovačko-osječkim nadbiskupom i metropolitom Đurom Hranićem, srijemskim biskupom Đurom Gašpraovićem, hvarskim biskupom i generalnim tajnikom HBK Petrom Palićem, đakovačko-osječkim pomoćnim biskupom Ivanom Čurićem, članovima požeškog Stolnog kaptola sv. Petra i svećenicima Katedralnog arhidakonnata. Slavlje je započelo procesijom s moćnikom sv. Terezije Avilske iz crkve sv. Lovre, u kojoj su uz biskupe, svećenike, đakone, časne sestre, vjeroučitelje, djelatnike Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije s djecom i mladima sudjelovali članovi crkvenih udruga i pokreta te brojni vjernici.

Svetačko oduševljenje

Upućujući izraze dobrodošlice sudionicima slavlja, biskup Antun im je poručio da ih sv. Terezija »na dan svoga prijelaza s ovoga svijeta u vječnost prima svojim ljudskim nemirima, čežnjama i humorom, još više svojim

svetačkim oduševljenjem i potpunim predanjem Isusu Kristu, za kojeg je posvema živjela ovdje na zemlji, a sada ga uživa u vječnosti, kako to predstavlja slika bečkog majstora Caspara Franza Sambacha na našem glavnom

katedralnom oltaru, a na svetišnom svodu prikaz Požežanina Miroslava Kraljevića.« Pozdravio je predvođitelja slavlja nadbiskupa Marina Barišića »što je iz grada svetog Dujma rado došao u Požegu, gotovo izravno s hodočašća u Poljsku tragovima utemeljitelja naše Biskupije sv. Ivana Pavla II.« S jednakom srdačnošću pozdravio je i druge nadbiskupe i biskupe, svećenike, redovnike, posebno župnika Katedralne župe Mladena Štivina i sve župljane koji danas slave svoju nebesku

zaštitnicu. Poseban pozdrav radosti uputio je učenicima i djelatnicima Katoličke gimnazije u Požegi predvođenima ravnateljem Ivicom Bedenićem, te im je čestitao svetkovinu njihove Zaštitnice sa zahvalnošću za sinoćnje molitveno bdijenje koje su organizirali u Katedrali! Također je pozdravio učenike i djelatnike Katoličke osnovne škole u Požegi na čelu s ravnateljem Franom Barišićem. Pozdrav poštovanja biskup je uputio predstavnicima Grada i gradskih ustanova na čelu s gradonačelnikom Darkom Puljašićem, kao i predstavnicima Požeško-slavonske županije na čelu sa županom Alojzom Tomaševićem, članovima udruga, predstavnicima Hrvatske policije i Hrvatske vojske.

Iskustvo Božje ljubavi

U homiliji na naviješteni Ivanov evanđeoski ulomak o susretu Isusa i žene Samarijanke na Jakovljevu zdencu, nadbiskup Marin je ustvrdio da je taj evanđeoski prizor bio jedan od najomiljenijih svetopisamskih tekstova sv. Terezije Avilske, kojim je od svoga najranijeg djetinjstva bila oduševljena i o kojem je često razmišljala, kako i sama svjedoči u svojoj autobiografiji. Napomenuo je kako su tome dva razloga. Prvi je što je njoj kao ženi bio drag opis susreta Isusa s jednom ženom; a drugi razlog leži u činjenici da se Isus u tom sasvim običnom, svakodnevnom događaju očitovao u ljepoti svog čovjštva, kao jedan od nas ljudi, koji umoran od puta i žedan traži pomoć od jedne obične žene.

eške Katedrale

Govoreći o sv. Tereziji Avilskoj kao velikoj moliteljici koja je svoje vlastito iskustvo Božje ljubavi zapisala u svojim duhovnim spisima, nadbiskup je ustvrdio kako su se mnogi ljudi, ne samo katolici, nego i drugi kršćani i pripadnici različitih svjetonazora nadahnjivali na njezinim zapisanim iskustvima, spomenuvši Židovku Edith Stein, koja se obratila na kršćanstvo, postala redovnicom, štoviše sveticom, upravo nakon što je pročitala Terezijinu autobiografiju. «Onaj tko čita njezina pisma lako se može uvjeriti koliko je Tereziji stalo do drugih, koliko je pozorna na ono što se događa s njezinim prijateljima, poznanicima, drugim ljudima i koliko misli na život i rast Crkve. Blizina s Bogom učinila ju je bliskom ljudima, osjetljivom na njihove potrebe, a istodobno i duboko sjedinjenom s Crkvom.», ustvrdio je nadbiskup.

Samo je Bog dostatan

Ova velika svetica, nastavio je nadbiskup, poručuje da put do duhovnoga ide preko tjelesnoga, svakidašnjega, običnog ljudskog iskustva, a taj put ona naziva »čovječstvo Isusa Krista«, koji savršeno poznaje naše srce i sav naš život, jer ga je i sam proživio. »Koje li utjehe znati da Bog nije negdje po strani onoga što mi živimo. On nas traži! Nema te životne situacije ni okolnosti, koja Njemu ne bi bila pogodna za susret s nama. Dapače, susret Isusa i Samaritanke, svjedoči nam da su sva naša iskustva dragocjena, a svaki od nas sposoban za osobni susret s Bogom«, zaključio je nadbiskup Marin. Poželio je sudionicima slavlja da ih primjer žene Samaritanke i zagovor sv. Terezije hrabri u nastojanjima da na svom životnom putu susretnu Gospodina Isusa Krista, i da ispunjeni Duhom Svetim sa sv. Terezijom posvjedoče »Solo Dios basta – samo je Bog dostatan«.

Pri koncu misnog slavlja, predvođeni biskupom Antunom, svi sudionici uputili molitvu sv. Tereziji Avilskoj. Učenici Katoličke gimnazije u Požegi Veronika Černušak i Leon Romić pozdravili su u ime učenika i djetlatnika škole te u ime Katoličke osnov-

ne škole u Požegi nadbiskupa Marina i zahvalili mu za predvođenje misnog slavlja u čast Zaštitnice njihove gimnazije. Ujedno su zahvalili i biskupu Antunu za sve što čini za mlade, osobito za njihovo intelektualno i duhovno izgrađivanje u cjelovite osobe kroz

katoličke škole. Pjevanje je predvodio Katedralni mješoviti zbor pod ravnanjem i orguljaškim sviranjem Marija Večerića, a ljepoti slavlja svojom pjesmom pridonijeli su mali i veliki zbor učenika Katoličke osnovne škole u Požegi pod vodstvom Ljube Šolić.

»Onaj tko čita njezina pisma lako se može uvjeriti koliko je Tereziji stalo do drugih, koliko je pozorna na ono što se događa s njenim prijateljima, poznanicima, drugim ljudima i koliko misli na život i rast Crkve. Blizina s Bogom učinila ju je bliskom ljudima, osjetljivom na njihove potrebe, a istodobno i duboko sjedinjenom s Crkvom«, naglasio je nadbiskup Barišić.

Blagdan Gospe Voćinske u Voćinu

Na svetkovinu Gospe Voćinske, 21. kolovoza vjernici iz župa Požeškog, Posavskog i Zapadno-slavonskog arhiđakonata hodočastili su u Voćin. Mnogi su hodočasnici stigli pješice.

Središnje euharistijsko slavlje predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević, a propovijedao je mons. Janusz Stanisław Błachowiak, otpravnik poslova Apostolske nunciature u Zagrebu. Nakon što je ulazna procesija biskupa i svećenika stigla na svetišni prostor, uz njegov oltarni dio postavljen je lik Gospe Voćinske, kojoj je biskup Antun je uputio pozdrav.

Moćan zagovor

Pozdravljajući nazočne hodočasnike, biskup im je zahvalio za ljepotu vjernih srca koju su donijeli iz svojih obitelji i župâ, te im je čestitao blagdan Gospe Voćinske. Pozdravio je sve nazočne, osobito mons. Błachowiaka, naglasivši kako nas kao pripadnik poljskog naroda povezuje i sa sv. Ivanom Pavlom II., utemeljiteljem Požeške biskupije, koji je prije šesnaest godina okrunio lik Gospe Voćinske, i na taj način ostao trajno prisutan u našem voćinskom svetištu.

U homiliji mons. Błachowiak izrazio je radost što može zajedno s mnoštvom hodočasnika proslaviti svetkovinu Gospe Voćinske, te je zahvalio biskupu Antunu na pozivu. Prisjetio se kako je prije dvije godine, kad je prvi puta bio u Požezi na slavlju Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa, ostao zadivljen ljepotom duhovnih, socijalnih i materijalnih ostvarenja u

dvadeset godina postojanja Požeške biskupije. Također je zahvalio biskupu Antunu što je kao predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog na inicijativu Apostolske nunciature i Veleposlanstva države Izrael u Republici Hrvatskoj prihvatio u studenom ove godine organizirati izložbu pod nazivom «Sveti Otac u Svetoj Zemlji» povodom proslave 25. godišnjice uspostavljanja diplomatskih odnosa između Hrvatske i Izraela.

Govoreći o višestoljetnom štovanju Gospe Voćinske na ovim prostorima, naglasio je kako je tim štovanjem vjera Katoličke Crkve o Isusovoj Majci obogaćena povijesnim iskustvom pomoći, utjehe, pobjede dobra nad zlom, te duhovnog rasta tolikih naraštaja vjernika u Voćinu po njezinom moćnom zagovoru. Reкао je da su mu poznata stradanja voćinskog svetišta u nedavnoj prošlosti i ubijanja nedužnih civila u Voćinu i u drugim mjestima na području Požeške biskupije, te je ustvrdio da je obnovljena crkva u Voćinu simbol Božje pobjede dobra nad zlom. Osvrnuvši se na ulomak prvog čitanja iz Djela apostolskih, u kojem sv. Luka govori kako su se apostoli nakon Isusova uskrsnuća u iščekivanju dolaska Duha Svetoga ponovno okupili u Dvorani posljednje večere, i ondje zajedno s Isusovom Majkom u molitvi tražili od Boga pomoć i snagu da mogu biti vjer-

ni Isusovi svjedoci, mons. Błachowiak je rekao da su toliki hodočasnici u ovom svetištu kroz stoljeća osjetili Marijinu blizinu i po njezinu zagovoru zadobili mnoge milosti te duhovno i tjelesno zdravlje.

Živa svetohraništa

Na temelju misli dvojice papâ, Ivana Pavla II. i Franje, propovjednik je pozvao nazočne da nedjeljnim sudjelovanjem na svetoj misi i iskazivanjem djelotvorne ljubavi bližnjima u potrebi, bez odgađanja i bez gledanja na njihovu vjersku i nacionalnu pripadnost, i oni poput Marije budu živa svetohraništa, time što će Isusovu prisutnost donositi drugima, tješiti ih u njihovim životnim poteškoćama i nevoljama, te svojim zalaganjem u obrani prava na život svakog začetog djeteta, i u promicanju obiteljskih vrijednosti. Homiliju je zaključio molitvom pape Franje: «Marijo, ženo slušanja, otvori naše uši; daj da znamo slušati Riječ tvoga Sina Isusa među tisućama riječi ovoga svijeta; daj da znamo slušati stvarnost u kojoj

Mons. Błachowiak rekao je da su mu poznata stradanja voćinskog svetišta u nedavnoj prošlosti i ubijanja nedužnih civila u Voćinu i u drugim mjestima na području Požeške biskupije te je ustvrdio da je obnovljena crkva u Voćinu simbol Božje pobjede dobra nad zlom.

živimo, svaku osobu koju susrećemo, posebno one koje su siromašne, u potrebi i nevolji. Marijo, ženo odluke, prosvijetli naš um i naše srce, kako bismo bez oklijevanja znali biti poslušni Riječi tvoga Sina Isusa; udijeli nam hrabrost odluke, kako ne bismo dali da nas drugi vuku, dopuštajući im da usmjeravaju naš život. Marijo, ženo djelovanja, daj da naše ruke i noge žurno idu prema drugima, kako bismo im donosili ljubav tvoga Sina Isusa; kako bismo poput tebe u svijet donosili svjetlo Evanđelja».

Nakon poprične molitve po liturgijskom prostoru krenula je procesija s likom Gospe Voćinske kroz okupljeno mnoštvo hodočasnika. Na svršetku slavlja biskup je poručio hodočasnici-ma da im se po blizini Marijina srca i njihovo srce usmjerilo prema Bogu i Isusu Kristu i da je na taj način u njihovo srce ušla najveća ljepota – Božja blizina. Pozvao ih je da tu Božju blizinu s ovog slavlja ponese svojim kućama i prenesu svima oko sebe, a osobito onima čije srce je hladno za Boga i daleko od njegova Sina Isusa Krista.

Na Veliku Gospu u Voćin hodočastile obitelji s brojnom djecom

Na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije – Veliku Gospu, 15. kolovoza u Voćinu je održano deveto hodočašće obitelji Požeške biskupije s brojnom djecom. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević. On je pozdravio nazočne članove obitelji s brojnom djecom i sve druge hodočasnike, čestitavši im svetkovinu uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo. Izrazio je radost što može danas u Voćinu zajedno s njima zahvaliti Isusovoj Majci za sve što je svojim zagovorom učinila da u njihovim, kao i u tolikim drugim obiteljima u Hrvatskoj pobijedi uzajamna vjernost te opredjeljenje za život. Zahvalio im je što vjeruju životu i što uz Božju pomoć svoju ljubav i žrtvu ulažu u svoje potomstvo, i na taj način najbolje služe hrvatskoj sadašnjosti, ali i Božjoj budućnosti. Pozvao ih je da u svetom slavlju uz svoje obitelji, napose djecu i mlade povjere Isusovoj Majci i one koji su osamljeni, stari i bolesni, kao i one koji možda ne računaju s Bogom, da njegovo svjetlo i milosrđe po njezinu zagovoru dopre i do njihovih savjesti.

Uspjeli Božji projekt

U homiliji biskup je ustvrdio da uz ljudske prolazne i propadljive projekte koji na različitim razinama – političkoj, gospodarskoj, znanstvenoj, kulturnoj – žele služiti našem ovozemaljskom dobru, postoji neprolazni i nepropadljivi Božji projekt o čovjeku. Rekao je da nam sv. Pavao u ulomku drugog čitanja tumači kako je taj Božji projekt bio potamnjen grijehom jednog čovjeka Adama, koji se svojom slobodom opredijelio za zlo, ali da je Bog u novom Adamu, Isusu Kristu rođenom od Marije Djevice, čijom je mukom, smrću i uskrsnućem pobijedio grijeh i smrt, pronašao način na koji je svoj potamnjeni projekt ne samo

Biskup je zahvalio obiteljima što vjeruju životu i što uz Božju pomoć svoju ljubav i žrtvu ulažu u svoje potomstvo i na taj način najbolje služe hrvatskoj sadašnjosti, ali i Božjoj budućnosti

popravio, nego i usavršio i dovršio. Biskup je naglasio da je Bog u Blaženoj Djevici Mariji pronašao najsavršeniju suradnicu u ostvarenju svog projekta spasenja čovjeka po Isusu Kristu, i njegova uvođenja u vječno zajedništvo božanskog života. Pozvao je nazočne da usred neuspjelih ljudskih projekata veću pozornost posvete uspjelom Božjem projektu, te da se poput Marije vjerno u nj uključuju. Naglasio je da su brak i obitelj Božje stvarnosti i najkonkretniji način na koji oni postaju suradnici Božji. Kazao je da je brak po Božjem naumu zajedništvo muškarca i žene u kojem se rađa i odgaja potomstvo, novi čovjek, određen za vječni život. Čestitao je nazočnim roditeljima s brojnom djecom što po Marijinom primjeru nastoje biti vjerni Bogu i pridonositi da njegov projekt u njima bude uspješan.

Zajednička obiteljska molitva

Biskup se osvrnuo na ulomak prvog čitanja iz Knjige Otkrivenja, u kojem nam sveti pisac simboličnim govorom o Ženi zaodjenutoj u sunce prikazuje kako se Božji projekt spasenja čovjeka ostvaruje po utjelovljenju i rođenju Božjega Sina od Djevice Marije, ali da ga Zli, Đavao nastoji razoriti. Ustvrdio je kako je Isus Krist svojom moćnom ljubavlju na križu jednom zauvijek oduzeo Đavlu moć, istaknuvši da je zato za uspjeh Božjeg projekta u našim brakovima i obiteljima od presudnog značenja da Isus Krist u njima bude prvi i najvažniji, jer će ih u protivnom Zli razoriti. Pozvao je nazočne da na ovom hodočašću zamole Isusovu Majku da im pomogne kako bi njezin sin Isus Krist svojom pobjedničkom snagom bio još prisutniji u njihovim obiteljima i u svakom njezinom članu.

Pozvao je nazočne supružnike da u vjeri uvijek iznova obnavljaju svoje bračno i obiteljsko zajed-

ništvo, da praštaju jedni drugima, zajedno mole i sudjeluju na svetoj misi, da djecu odgajaju u kršćanskom duhu te na taj način njihova obitelj bude «mala Crkva», kako je naziva Drugi vatikanski sabor. Osobito ih je pozvao da na ovom hodočašću donesu odluku kako će zajednička obiteljska molitva biti središnja točka njihova dana, a Isus prvi i najvažniji u njihovoj obitelji, te da se po njihovoj vjeri, međusobnoj ljubavi i požrtvornosti, u njima ostvari Božji pobjednički projekt.

Nakon popričesne molitve središtem Voćina krenula je procesija s likom Gospe Voćinske, a po povratku u crkvu biskup je predvodio čin predanja obitelji Isusovoj Majci. Na svršetku slavlja biskup je sudionicima slavlja poručio da je na ovom hodočašću Marija sa svojim sinom Isusom snažnije ušla u njihovo obiteljsko zajedništvo, te je poželio da s njima budu blagoslovljeni u svojoj svakodnevnici. Nakon svete mise u prostorima obližnjeg Hrvatskog doma u Voćinu Biskupijski Caritas i Centar «Pro vita et familia» na čelu s ravnateljem Ivanom Popićem i voditeljicom Anom Matković priredili su prigodni program, na čijem je završetku obiteljima s brojnom djecom pred početak nove školske godine uručen i novčani dar Požeške biskupije.

Brojni vjernici hodočastili u svetište Gospe

Na blagdan Gospe od Suza, 31. kolovoza Marijini štovatelji iz župa Požeške biskupije i iz drugih dijelova naše domovine hodočastili su u Svetište Gospe od Suza u Pleternici. .

Središnje euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević. Pozdravljajući svećenike, redovnike i redovnice te nekoliko desetaka tisuća hodočasnika, biskup im je izrazio poštovanje jer su prihvatili poticaj u srcu da danas u Pleternici s Marijom hvale i slave njezina Sina Isusa Krista, jedinog spasitelja čovjeka. Zahvalio im je za plemenitost srca koju su ponijeli na ovo hodočašće kako bi Isusovoj Majci očitovali svoju odanost i posvjedočili ljubav. Pozvao ih je da Marijinoj majčinskoj blizini povjere svoje patnje i zbunjenosti svim onim što se oko njih događa, kako bi ih Isus Krist njezinim zagovorom ispunio svojim svjetlom i snagom.

Životni putokaz

U homiliji biskup je rekao da želi govoriti o aktualnom stanju u Hrvatskoj, ali ne s nekih naših negativističkih polazišta, nego u svjetlu naviještene Božje riječi, koja nas podsjeća tko smo mi po Bogu, i po Isusovom otkupiteljskom djelu, kojemu je na sasvim poseban način poslužila njegova Majka. Kazao je kako sv. Ivan u naviještenom evanđeoskom ulomku izvješćuje da se Isus – pod čijim križem je on stajao zajedno s njegovom Majkom, s Marijom Kleofinom i Marijom Magdalenom – nije potužio svojoj Majci kako teško trpi, niti je zapomagao da mu pomogne, nego ju je proglasio učenikovom majkom, a ljubljenog učenika njezinim sinom. Bi-

skup je ustvrdio kako je Isus tim činom svoju Majku povjerio i svima nama za majku, a nas njezinoj majčinskoj ljubavi, proglašivši nas tako njezinim sinovima i kćerima, i da ta vjernačka povjerenost kršćana Isusovoj Majci traje već dvije tisuće godina, a u našem hrvatskom narodu trinaest stoljeća. Stoga u našem razmišljanju tko smo mi, nije dovoljno nabrajati tek neke ljudske podatke, nego nam valja polaziti od činjenica povezanih s križem Isusovim, i Marije koja nas najdublje povezuje s njime, naglasio je biskup.

Istaknuo je da nam u odgovoru na pitanje kakav treba biti naš odnos prema Isusovoj i našoj Majci pomaže

drevni starozavjetni mudrac, pozivajući nas u ulomku prvog čitanja iz Knjige mudrih izreka da zauvijek u naša sinovska srca pohranimo nauk svoje nebeske Majke, i da nam njezina pouka budu putokaz na životnom putu: Činite sve što vam Isus zapovijeda. Na temelju toga biskup je pozvao hodočasnike da u svoje srce ne pohranjuju svakodnevne hrvatske priče kojima ljudi jedni drugima svjedoče svoju nemoć, nego usvajaju onu Božju ljubav koja je na Isusovu križu pobijedila smrt, i na taj način zajedno s Marijom sve više i dublje ulaze u Božji svijet kojem pripadaju. Marijine suze koje su 1953. godine potekle u Siraku-

zi, i kojima je natopljen komadić tkanine u liku pleterničke Gospe od Suza, svjedoče da Bog nije ravnodušan prema nama, nego da se i danas zanima kako smo, te žarko želi u nama i s nama ostvariti svoj projekt o novom čovjeku u novom nebu i novoj zemlji.

Osjetljivi za Božju prisutnost

Spomenuvši da je u ulomku drugog čitanja iz Knjige Otkrivenja sv. Ivan vidio to novo nebo i novu zemlju, i da je čuo Božji glas koji je odande dopirao, biskup je pozvao hodočasnike neka ne budu ljudi koji u Hrvatskoj vide samo ono što je mračno, slušaju samo ono što je negativno i govore jedni o drugima samo ono što je ružno, nego da budu vjernici koji u sabranosti svoga srca pronalaze Božju istinu o sebi, toj se istini raduju, tu istinu žive i šire oko sebe, te na taj način budu navjestitelji i dionici novog neba i nove zemlje. Još

Marijine suze koje su 1953. godine potekle u Sirakuzi svjedoče da Bog nije ravnodušan prema nama, nego da se i danas zanima kako smo te žarko želi u nama i s nama ostvariti svoj projekt o novom čovjeku u novom nebu i novoj zemlji, poručio je biskup.

od Suza u Pleternici

je kazao da su novo nebo i nova zemlja Božji projekt, koji se ne može ostvarivati našim ljudskim mogućnostima i nastojanjima – ni ujedinenom Europom, ni bilo kojim političkim, gospodarskim ili nekim drugim ljudskim sustavom – nego našom suradnjom u Božjem djelu, kako je to činila Isusova Majka.

Zamolilo je Isusovu Majku da svakom hodočasniku pomogne kako bi postao čovjek osjetljiv za Božju prisutnost, koji sluša Božju riječ te vidi i razumije njegovo spasenjsko djelo za nas koje će se dovršiti o drugom Kristovu dolasku. Svim hodočasnicima je poručio da budu radosni i ponosni što pripadaju Kristovoj Crkvi, koja nije tek neka ljudska organizacija, nego živi Isusov organizam u kojem teče snaga njegove ljubavi, koja njezi-

ne članove čvrsto povezuje s njime i međusobno, te im već ovdje na zemlji daje predokus pobjede nad smrću koja će se potpuno ostvariti u novom nebu i novoj zemlji. Isusovoj Majci je zahvalio za njezino dragocjeno služenje čovjeku u pleterničkom svetištu, i za njezin majčinski zagovor da u našim najtežim životnim trenucima pobijedi Isus Krist, te s njime budemo pobjednici.

Nakon popričesne molitve uslijedila je služba svjetla, pohvala i molbenica Isusovoj Majci. Procesija s likom Gospe od Suza prolazila je kroz mnoštvo hodočasnika, koji su joj molitvenim poklicima, pjesmama i podizanjem upaljenih svijeća u vis iskazali svoje vjerničko poštovanje i sinovsku odanost.

Predvečerje Velike Gospe u Kloštru kod Slavenskog Kobaša

U predvečerje svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije, 14. kolovoza, vjernici iz posavskog dijela Požeške biskupije i slavonsko-brodskog kraja hodočastili su u starodrevno marijansko svetište Kloštar kod Slavenskog Kobaša. Euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević. Pozdravljajući nazočno mnoštvo hodočasnika, biskup je rekao da je Kloštar opet oživio Marijinom blizinom i otvorenosti njihova vjerničkog srca. Poručio im je da su blagoslovljeni što su došli u Kloštar očitovati Isusovoj Majci svoje poštovanje i odanost te joj povjeriti molitve.

Duhovno susretište

U homiliji biskup je spomenuo kako se u marijanskim svetišta uvijek osjećamo lijepo jer smo u svojim odanim vjerničkim srcima ispunjeni Marijinom majčinskom ljubavlju i snagom kojom je njezin Sin Isus Krist na križu pobijedio smrt te naš životni put, obilježen nevoljama i umiranjima bude obasan smislom. Kazao je da je marijansko svetište u Kloštru jedan od duhovno najzgodnijih mjesta u ovom dijelu Hrvatske, duhovno povijesno susretište u kojem hodočasnici postaju dionici neizbrisive duhovne povijesti. Kad – među ostalim – zapjevaju marijanske pjesme, u koje su naši preci od davnine utisnuli svoju vjeru i nadu, oni se istovremeno susreću s Marijinom prisutnošću i s odanošću naših otaca prema njoj, ustvrdio je biskup. Zahvalio je nazočnim vjernicima što su se ovim hodočašćem uključili u taj duhovni dinamizam.

Spomenuvši kako u procesiji na ovom hodočašću nosimo zavjetnu Marijinu sliku iz 18. st., biskup je podsjetio da je zavjet ponajprije svijest kako nas Bog voli najbolje i najviše, ali također i naša želja da u slobodi i cijelim bićem na Božju ljubav odgovorimo otvorenosti našeg srca, ljubavlju i vjernošću te na taj način s njime budemo pobjednici nad grijehom, zlom i smrću. Poručio je hodočasnicima da će po zavjetima koje će na ovom hodočašću učiniti dok budu u procesiji išli za Marijinom slikom, oživjeti ona opredjeljenja vjere kojima su naši predci tijekom povijesti ovdje Bogu obećavali da će biti i ostati njegov vjerni narod, unatoč osobnim i narodnim teškoćama, slabostima i trpljenjima, a kojima će pridružiti svoja obećanja. Prisjećajući se kako je još kao dječak iz rodnog Davora dolazio u Kloštar, te mu je to bilo prvo iskustvo marijanskog hodočašća rekao je da ne zna do kraja izreći što je tada sve proživljavao, ali da sa sigurnošću može reći kako mu je bilo lijepo dok je s drugim vjernicima molio i pjevao, i dok je u dječjem i mladenačkom predanju uzdizao svoje oči prema Isusovoj Majci i pritom shvatio kako naš život nije besmislen jer postoji Bog koji nas voli. Kazao je da uvijek rado dolazi u Kloštar jer se u njemu susretne s tom svojom dječjom i mladenačkom duhovnom poviješću, koja je ostavila duboki trag na njegovu životnom putu, sve do svećeništva i biskupstva. Pozvao je hodočasnike da na spomenutom povijesnom duhovnom tragu razmišljaju o svom sadašnjem osobnom i društvenom životu.

Pravi smjer

Kazao im je da naviještena sveta čitanja i svetkovina Uznesenja Marijina na nebo svjedoče o cilju našeg životnog hoda. Osvrnuo se na brojna i učestala ispitivanja javnog mnijenja u medijima prema kojima većina ispitanika smatra da Hrvatska ide u krivom smjeru, a da nigdje nije jasno naznačeno koji bi to bio pravi smjer u kojem bi trebala ići. Ustvrdio je da se u mišljenju kako Hrvatska ide u krivom smjeru krije naše iščekivanje da se ostvari gospodarski napredak, kao i naše razočarenje što se to ne događa prvenstveno zbog nesloge naših političara koji umjesto da se bave napretkom gospodarstva i drugim važnim zajedničkim pitanjima, javno govore i rade jedni protiv drugih te troše snage u negativno. Biskup je pozvao hodočasnike na molitvu i djelovanje da Hrvatska na političkom, gospodarskom i svakom drugom području krene u pravom smjeru. Međutim, naglasio je kako je još važnije od toga posvijestiti si da život svakog pojedinog vjernika ne ide u krivom smjeru zato što nad nama na koncu nema zadnju riječ naša biološko-tjelesna smrtnost, nego uskrsnuće i život vječni u neraspaljivosti.

Pozvao je hodočasnike da oni budu Hrvatska koja živi svoju krsnu zaodjenutost u neraspaljivosti po posvemašnjoj opredijeljenosti za Boga, za vječnost, po čestitom i poštenom životu, međusobnoj slozi i prijateljstvu. Neka Hrvatska po njihovim okupljanjima na euharistijska slavlja, po njihovoj ishranjenosti Božjom riječju i svetom pričestju - tim lijekom besmrtnosti, kako su govorili ranokršćanski crkveni oci - ide u pravom smjeru, zaključio je biskup. Nakon popričesne molitve uslijedila je zavjetna procesija sa slikom Gospe Kloštarske kojoj su hodočasnici s upaljenim svijećama u rukama pjesmom i poklicima iskazivali počast.

Mala Gospa u Voćinu i pitanje iseljavanja iz Hrvatske

Na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije – Malu Gospu, 8. rujna vjernici iz župa Slavonско-podravskog arhiđakonata Požeške biskupije hodočastili su u Voćin. Središnje euharistijsko slavlje s više tisuća hodočasnika na otvorenom svetišnom prostoru predvodio je biskup Antun Škvorčević.

Pozdravljajući brojne hodočasnike rekao je da se raduje svemu onome što će na ovom hodočašću Marijinim zagovorom ući u njihova srca i u njihove živote. Pozvao je svakoga pojedinog od njih da budu toplo, srdačno, hrvatsko, slavonsko srce, koje će Bogu i Isusovoj Majci posvjedočiti koliko računaju s njima te im povjere svoje obitelji i našu domovinu Hrvatsku.

Istinski boljitak

U homiliji biskup je spomenuo kako ga je nedavno jedna djevojčica u katoličkoj školi iznenadila pitanjem: «Koliko je veliko hrvatsko srce?». Ustvrдио je kako joj tada nije znao odgovoriti, ali da danas znađe da je hrvatsko srce veliko onoliko koliko je budno u marijanskim svetištima. Nema mjesta na kojem bi naša hrvatska srdačnost snažnije progovorila nego li u marijanskim svetištima, kazao je biskup, zahvalivši hodočasniciima za vjerničko srce koje su i ovom prigodom donijeli u Voćin. Osvrnuvši se na određena pitanja koja

se u ovom trenutku postavljaju na različitim razinama hrvatskog društva, od političke i gospodarske, do one prosvjetne i kulturne, biskup je ustvrдио kako s pravom očekujemo da se na spomenutim područjima učini više i bolje, ali da nigdje nije jasno definirano što bi zapravo bilo to «bolje», te se ono uglavnom svodi na gospodarsko stanje. Spomenuo je kako određeni broj ljudi napušta Hrvatsku i odlazi u inozemstvo u potrazi – kako kažu – za boljim životom. No, istaknuo je kako su mu svećenici u hrvatskim katoličkim misijama u Njemačkoj, Austriji i Švicarskoj, gdje je ovog ljeta povećanom broju mladih podjeljivao sakrament svete potvrde, pripovijedali da za razliku od šezdesetih godina prošlog stoljeća kad su na rad u spomenute zemlje dolazili samo očevi, a majke s

djecom ostajale u domovini, sada iz Hrvatske, osobito iz naše Slavonije iseljavaju cijele obitelji s djecom. Pripomenuli su kako ih osobito zabrinjava činjenica da djeca iz tih hrvatskih obitelji u novoj sredini doživljavaju stres jer ne poznaju jezik i mentalitet u zemljama useljeništva te postaju ljudi koje se trajno gleda kao strance i građane drugoga reda s posljedicama koje će biti teško ispraviti u godinama kad odrastu. Dodali su da njihovi roditelji najvećim dijelom mogu konkurirati

samo za slabije plaćena radna mjesta, što se onda i konkretno odražava na njihov životni standard i mogućnost podmirivanja visokih cijena troškova života, osobito stanovanja. Na temelju toga biskup je rekao kako se rasprava o istinskom boljitku hrvatskog čovjeka, kako onog u domovini, tako i onog u inozemstvu, treba proširiti s političke i gospodarske razine i na duhovnu, te s osobitom pozornošću oslušivati ono što nam Bog u svojoj riječi poručuje s obzirom na naš istinski boljitak.

Biskup je izrazio radost što su brojni hodočasnici i ovaj put došli u Voćin da bi u Isusovoj Majci prepoznali kako je ona, neznatna i siromašna djevojka iz Nazareta u suradnji s Bogom mudar čovjek ostvarila veliki i uspješni ljudski život

Mudar čovjek

U osvrtu na prvo naviješteno čitanje iz Knjige mudrosti, biskup je spomenuo kako nas sveti pisac poučava da nam je za razumijevanje svijeta i nas samih potrebno ne samo određeno znanje, nego i mudrost koja je više od znanja. Ustvrdio je kako je ona dar Božji s kojim on pomaže čovjeku da svoje važne životne odluke ne donosi na temelju kratkoročnog, nerijetko površnog i prolaznog interesa, računajući samo s njegovim ljudskim mogućnostima, nego da svoja životna opredjeljenja temelji na Božjem naumu o čovjeku koji ima značenje za vječnost, i da traga za boljom budućnošću prvenstveno iz Božjih mogućnosti. Izrazio je radost što su brojni hodočasnici i ovaj put došli u Voćin da bi u Isusovoj Majci prepoznali kako je ona, neznatna i siromašna djevojka iz Nazareta u suradnji s Bogom kao mudar čovjek ostvarila veliki i uspješni ljudski život. Pozvao ih je da je zamole neka ih njezin Sin Isus Krist obdari božanskom mudrošću, kako bi mogli biti njegovi istinski učenici i ispuniti sve ono što on u današnjem evanđelju od njih zahtijeva: da ga ljube više od svega, da

nose svoj križ i da se iz ljubavi prema njemu odreknu navezanosti na ono što posjeduju. Svim hodočascima biskup je poželio da po Marijinom zagovoru uvijek budu ljudi pouzdanja u Boga, te ni u najtežim životnim

situacijama ne zdvajaju, u uvjerenju da im je Bog po mucu i smrti svoga Sina Isusa Krista omogućio pobjedu i postizanje cilja za koji ih je stvorio. Nakon popričesne molitve oblikovana je mala procesija s likom Gospe Voćin-

ske koja je prolazila pojedinim dijelovima na kojima su se nalazili hodočasnici, a oni su joj uzdizanjem upaljenih svijeća uz pjesmu i hvalbene poklike iskazivali svoju ljubav i odanost.

Proslava blagdana Marijina rođenja u Kutjevu

Na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije, 8. rujna u Svetištu Majke Božje Kutjevske na otvorenom prostoru ispred crkve biskup Antun Škvorčević predvodio je misno slavlje.

Svima nazočnima, a napose župljanima Župe Rođenja BDM u Kutjevu čestitao je blagdan Zaštitnice njihove Župe, a građanima Kutjeva na čelu s gradonačelnikom čestitao je Dan grada. Podsjetio ih je na snažno iskustvo koje su hodočasnici ovdje u Kutjevu stoljećima doživljavali, da ih je Bog po Marijinu zagovoru uslišavao u njihovim životnim poteškoćama i tješio u nevoljama. Naglasivši kako je blagoslovljeno što su i na ovo hodočašće došli u toj svijesti, pozvao ih je da Isusovoj Majci povjere sebe, svoje obitelji i svoj hrvatski narod, kako bi njezinim zagovorom među nama bilo više razumijevanja, poštovanja, sloge, zajedništva.

Slušati Božju riječ

U homiliji je biskup ustvrdio da su marijanska svetišta mjesta gdje nas Bog sluša Marijinim majčinskim ušima, gleda njezinim očima i prihvaća njezinim srcem, ali i mjesta gdje on od nas očekuje da ga bolje slušamo i u život

provodimo ono što smo od njega čuli. Također je ustvrdio da su marijanska svetišta mjesta u kojima su naši preci tijekom trinaest stoljeća usvajali poučak da je Bog mogao ostvarivati svoje naume s njima samo onda kad je u našoj domovini bilo dovoljno onih koji su poput Marije slušali Božju riječ, pohranjivali je u srce i nastojali po njoj živjeti. Pozvao je sudionike slavlja da budu dostojni svojih predaka, te na ovom hodočašću učine zavjet da će živjeti po spomenutom poučku. Naglasio je da će se na taj način najbolje oduprijeti glasovima i idejama koje s različitih razina, od političke, gospodarske, medijske, putem suvremenih digitalnih sredstava dopiru do njih, puneći im srca negativnim govorom, šireći beznađe i nemoć. Podsjetio je sudionike slavlja kako postoje različiti popisi ljudi s različitim nakanama, koje mogu biti i nečasne, kao one iz komunističkog vremena kada su ondašnji vlastodršci popisivali ljude koje su smatrali nepodobnima i opa-

snima za tadašnje društveno-političko uređenje. Biskup je ustvrdio kako je u naviještenom evanđeoskom ulomku o Isusovu rodoslovlju riječ o nizu ljudi s kojima je Bog tijekom povijesti mogao ostvarivati svoje naume. Na temelju toga pozvao je hodočasnike da dok odlučuju kome će povjeriti da u svoje ljudske popise unesu njihova imena, ne zaborave kako su u svetom krštenju stavljeni na popis Božjih izabranika i suradnika u ostvarivanju njegova nauka čovjekova spasenja.

Ljubljeni sinovi i kćeri

Naglasio je da državne vlasti upisuju naša imena u svoje matice rođenih, a da Crkva u svoje matice upisuje duhovni podatak našeg krštenja, kao i primanje drugih sakramenata, osobito svete potvrde i kršćanske ženidbe. Kako je lijepo i dragocjeno što ima ljudi u Hrvatskoj čija su imena zapisana u Božjim popisima, ustvrdio je biskup. Još je kazao kako u svakoj svetosti koju sla-

vimo, Isus obnavlja svoju žrtvu križa za nas i čini nas dionicima svoje uskrsne pobjede nad zlom i smrću. Naglasio je da se oni ljudi, koji sebe smatraju katolicima, a ne sudjeluju na nedjeljnoj svetosti misi, odriču najdragocjenije stvarnosti, dubokog zajedništva Boga i čovjeka koje je započelo u samom stvaranju, a koje je svoj vrhunac doseglo u utjelovljenju Sina Božjega u krilu Blažene Djevice Marije. U svojim svetištima Marija nas u našim životnim nevoljama i trpljenjima tješi i ohrabruje time što nas podsjeća da je svaki pojedini od nas Bogu dragocjen, da nas je u svetom krštenju učinio svojim ljubljenim sinovima i kćerima, te da nam je po zaslugama Isusove smrti na križu omogućio da kao dionici njegove uskrsne pobjede s njime vječno prebivamo u nebeskoj slavi.

Božji mir i snaga

Zamolio je Isusovu Majku, Gospu Kutjevsku da im pomogne kako bi sve što je Božja riječ na ovom hodočašću u njima pokrenula, odjeknulo u njihovim srcima i da u svojoj svakodnevici od toga žive.

Na svršetku misnog slavlja biskup je poručio hodočascima da su upisani u ljubav Marijina majčinskog srca te je zamolio da ih ona nastavi pratiti na njihovim osobnim i obiteljskim životnim putovima. Poželio im je u srcu puno Božjeg mira i snage kojom će biti jači od svih životnih nevolja.

Predvečerje Male Gospe na Gospinom polju

U predvečerje blagdana Rođenja BDM – Male Gospe, 7. rujna održano je hodočašće u starodrevno svetište na Gospinom polju kod Bilog Briga u Požeškoj biskupiji.

Misno slavlje na kojem je sudjelovalo više tisuća hodočasnika predvodio je biskup Antun Škvorčević.

Pozdravljajući ih biskup im je kazao da su večeras na tragu snažne prisutnosti Isusove Majke, koja je ljude iz Posavine i iz drugih krajeva stoljećima ovdje privlačila. Istaknuo je da svojim hrvatskim, slavonskim srcem poput naših predaka želimo Isusovoj Majci posvjedočiti koliko nam je važna njezina blizina u našim životima, moliti je da podijeli s nama naše muke i nevolje te da nam pomogne nositi križ na našim životnim putovima.

Božji kriteriji

Biskup je započeo homiliju kazavši da je prije ovog svetog slavlja zapitao župnika Stjepana Bakarića razumije li se u nebo, misleći pri tom na kišu koja bi mogla početi padati iz tmurnih oblaka. Dodao je kako to pitanje postavlja svim hodočasniciima, ali u smislu njihove zagledanosti u nebo i nastojanja tumačiti svakodnevne negativnosti, suprotstavljanja i ocrnjivanja na različitim razinama, od političke do medijske, iz Božje perspektive, s njegovih polazišta. Ustvrdio je da su upravo zato došli na Gospino polje da bi se u aktualnim hrvatskim okol-

nostima zajedno s Isusovom Majkom zaustavili pred Bogom i na temelju naviještene njegove Riječi razumjeli što je on naumio s njima i kako bi provjerili što su oni naumili s Bogom. Na temelju ulomka prvog čitanja u kojem prorok Mihej naviješta da se Bog u ostvarivanju svoga spasonosnog nauma o čovjeku služi malim Betlehemom i neznatnim ljudima, biskup je ustvrdio da ćemo u potrazi za boljitkom, kojem se nadamo i za kojim čeznemo, unatoč svim našim ljudskim nastojanjima, projektima, obećanjima i politikama, na koncu uvijek ostati razočarani, ako budemo zanemarili Božje kriterije i ravnali se samo po našim ljudskim mjerilima. Pozvao je nazočne neka ne dopuste da ih ono što se ružnoga govori u medijima i lošega događa u društvu tako zaguši, otupi i zaslijepi, da ne vide kako Bog i danas ostvaruje svoj naum po malim i poniznim ljudima, kao što je nekoć izabrao poniznu i skromnu djevojku

Mariju da u njoj ostvari projekt naše ga spasenja. Također ih je pozvao da razbistre oči svog srca i shvate kako oni nisu slučajni putnici ovom zemljom, zalutali u Hrvatsku i Slavoniju iz koje treba što prije otići, jer se u njoj ne može dobro živjeti, nego da je svaki pojedini od njih ovdje po Božjem naumu, te da uvijek iznova tragaju za odgovorom na pitanje što je to Bog naumio s njima kad ih je odlučio pozvati u život baš na ovom prostoru i u ovom vremenu. Po primjeru onoga što su Isus Krist i njegova Majka proživjeli na zemlji, biskup je podsjetio nazočne da se Božji naum o nama ne ostvaruje na lagani i lagodni način, nego kroz muku, trpljenje i umiranje u slavu vječnog života. Stoga ih je pozvao da se na ovom i na drugim hodočašćima Isusovoj Majci ne mole da ih oslobodi životnih križeva, tražeći po mentalitetu ovog svijeta lagodnost, ugodnost i užitak, već da svoje životne križeve nose s većom ljubavlju i strpljivošću.

Kristova duhovna rodbina

Govoreći o evandeoskom ulomku u kojem apostol Matej donosi Isusovo rodoslovlje, biskup je ustvrdio kako je spominjanje imena Isusovih starozavjetnih predaka svjedočanstvo da je Bog bio blizu svakom ljudskom naraštaju i u svakom povijesnom razdoblju, te da je ostvarivao svoj spasonosni naum s ljudima, unatoč njihovim grijesima i slabostima. Poručio je nazočnima da je svatko od njih na neki način uvršten u Kristovo novozavjetno rodoslovlje, jer su po krštenju postali Kristova duhovna rodbina u zajednici njegovih vjernika, koja se zove Crkva. Crkva je živi, uskrslu Isus Krist, pobjednik nad smrću, koji nas je u krštenju učinio dionicima svoje pobjede a u svetoj euharistiji obnavlja svoju žrtvu ljubavi i njome nas hrani za život vječni. Biskup je pozvao nazočne da s još većim žarom i revnošću sudjeluju na nedjeljnim i blagdanskim euharistijskim slavljinama u svojim župama jer je sveta misa najizvršnije sredstvo kojim održavaju živom i plodonosnom svoju komunikaciju s Isusom Kristom. Još ih je pozvao da dok nastoje sudjelovati u europskim i raznim drugim ljudskim projektima, ne propuste svojom kršćanskom zauzetošću i suradnjom pomagati da Božji projekt o čovjeku uspije u Hrvatskoj. Osobito ih je potaknuo na molitvu za naše mlade, da svoj život grade u skladu s Božjim projektom o njima, da se odazovu ako ih pozove u svećeničko ili redovničko zvanje, a oni koji se odluče za brak da budu snažni u ljubavi i bogati potomstvom, kako nam Hrvatska ne bi izumrla, nego da u njoj pobijedi život. Nakon popričesne molitve uslijedila je procesija s Gospinim likom.

Biskup je pozvao nazočne da razbistre oči svoga srca i shvate kako oni nisu slučajni putnici ovom zemljom, zalutali u Hrvatsku i Slavoniju iz koje treba što prije otići, jer se u njoj ne može dobro živjeti, nego da je svaki pojedini od njih ovdje po Božjem naumu te da uvijek iznova tragaju za odgovorom na pitanje što je to Bog naumio s njima kad ih je odlučio pozvati u život baš na ovom prostoru i u ovom vremenu.

Deseto hodočašće zdravstvenih djelatnika Požeške biskupije u Voćin

Članovi podružnica Hrvatskog katoličkog liječničkog društva (HKLD) u Požeškoj biskupiji i Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara (HKUMSiT) u Požeškoj biskupiji te drugi zdravstveni djelatnici i zaposlenici u zdravstvu, 8. listopada hodočaštali su po deseti put u Svetište Gospe Voćinske. Središnji dio hodočašća bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević, u zajedništvu sa svećenicima duhovnicima spomenutih udruga i bolničkim dušobrižnicima s područja Požeške biskupije te drugim svećenicima. Nakon što je pred likom Gospe Voćinske izrekao pozdrav Isusovoj Majci, biskup je uputo izraze dobrodošlice sudionicima slavlja. Posebni pozdrav sa zahvalnošću za organizaciju ovog hodočašća uputio je predsjednici HKUMSiT-a u Požeškoj biskupiji Miri Ilić, kao i predsjedniku podružnice HKLD-a u Požeškoj biskupiji Tvrtku Kovačeviću. Pozdravio

je nacionalnu predsjednicu HKLD-a Anu Planinc-Peraica, nacionalnog dopredsjednika HKLD-a Roka Čivljaka, te nacionalnu predsjednicu HKUMSiT-a Slavicu Janković.

Vjerni služitelji života

Podsjetivši zdravstvene djelatnike da je njihovo dostojanstvo u tome što im je povjereno služiti čovjekovu životu od njegova rođenja do smrti, biskup ih je pozvao da na ovom hodočašću zamole Isusovu Majku za pomoć u nastojanju da budu vjerni služitelji života po Božjim mjerilima. Preporučio je hodočasnicima da na Dan hrvatske neovisnosti mole za dobro naše domovine i povjere je brižnoj ljubavi Isusove Majke.

U homiliji biskup se osvrnuo na aktualna nastojanja sindikata zaposlenika u zdravstvu oko povećanje plaća, pripomenuvši da su neki iz zdravstva to riješili na taj način da su otišli na rad u inozemstvo. Ustvrdio

je kako ne bi bilo dobro jednostavno prezreti sindikalna i druga nastojanja oko poboljšanja materijalnog statusa zdravstvenih djelatnika i suprotstaviti ih hodočasničkoj molitvi, te da je potrebno činiti i jedno i drugo. Podsjetio je na primjer sv. Ivana od Boga, koji je prije petsto godina u Španjolskoj organizirao ljude da pomažu bolesnicima i siromašnima te je osnovao Bolnički red milosrdne braće, smatrajući da je služenje bolesnicima veća vrijednost od bilo kakve materijalne dobiti. Biskup je upozorio hodočasnike kako je borbu za materijalna prava djelatnika u bolnici potrebno voditi tako da se ne potamni plemenito djelo služenja bolesnicima. Ustvrdio je da Božja riječ, naviještena u misnim čitanjima pomaže razumjeti o kakvom je služenju riječ. Spomenuo je kako prorok Izaija u ulomku prvog čitanja govori o tajanstvenoj osobi zvanoj «Sluga Božji», koji je zbog dobra drugih ljudi bio spreman biti prezren, trpjeti najveće muke i u konačnici umrijeti, te da je na taj način ostvario najveći mogući smisao svog postojanja. Biskup je naglasio da paradoks našeg postojanja leži u činjenici da mi ljudi postizemo najveći smisao onda kad se, oslobođeni vlastite sebičnosti, žrtvuemo za druge, za njih trpimo i umiremo. Na temelju toga poručio je zdravstvenim djelatnicima da je hvalevrijedno što nastoje služiti životu držeći se kriterija koje je još davno postavio liječnik Hipokrat, ali da se vrhunac i smisao u njihovu služenju životu postiže onda kad se drže mjerila Isusa Krista. U njem prepoznavamo starozavjetnog „Slugu Božjega“ jer je svojim utjelovljenjem i vazmenim otajstvom muke i smrti na križu na sebe preuzeo naše boli, naše patnje i umiranja, a svojim uskrsnućem pobijedio našu smrt.

Život je u Božjim rukama

Zahvalio je zdravstvenim djelatnicima što u našim bolnicama svakodnevno služe bolesnicima, ne zato što im je prvenstveno stalo do materijalnog probitka, nego zato jer im je po primjeru Isusa Krista i njegove Majke ponajprije stalo do čovjeka u njegovim najtežim okolnostima bolesti i umiranja. Poželio im je da se svakoga dana prije odlaska na posao zaustave pred činjenicom vlastitog postojanja, ispune osjećajima divljenja i zahvalnosti Bogu koji ih je pozvao u život iz ljubavi, te da s tog polazišta pristupaju svim svojim pacijentima: Od djeteta koje se rađa, do starca koji umire, poštujući život od njegova naravnog začeca do prirodne smrti. Kad se počne trgovati sa životom i u nekim slučajevima opravdavati njegovo nepoštivanje, osobito u pitanju pobačaja, onda neprocjenjivi dar života postane obezvrijeđen, a čovjekovo postojanje prepušteno na milost i nemilost samovolji, upozorio je biskup. Podsjetio je zdravstvene djelatnike da su ljudski životi na svoj način svakodnevno i u njihovim rukama, i da se zbog toga u skrbi za bolesnike trebaju služiti najnovijim spoznajama i sredstvima medicinske i drugih znanosti. No, pozvao ih je da se na ovom hodočašću obnove u svijesti da je ljudski život na svom početku i svršetku u Božjim rukama, i da se stoga ne ustručavaju svojim pacijentima s poštovanjem i ljubavlju to tumačiti, kako ne bi od liječnika i drugog zdravstvenog osoblja očekivali više nego oni mogu ostvariti.

Prije svete mise isusovac Mijo Nikić održao je nagovor o važnosti duhovne dimenzije u cjelovitom služenju bolesnicima.

Biskup je poručio zdravstvenim djelatnicima da je hvale vrijedno što nastoje služiti životu držeći se kriterija koje je još davno postavio liječnik Hipokrat, ali da se vrhunac i smisao u njihovu služenju životu postiže onda kad se drže mjerila Isusa Krista

Blagoslov i otvorenje nove zgrade katoličkih škola

Pred početak nastavne godine, 7. rujna, održana je svečanost otvorenja i blagoslova nove školske zgrade i sportske dvorane te obnovljene stare zgrade u Virovitici za potrebe Katoličke osnovne škole i Katoličke klasične gimnazije.

Pred brojnih uzvanika na svečanosti je sudjelovao osnivač škola Antun Škvorčević, požeški biskup, Vlado Prskalo, pomoćnik ministrice znanosti i obrazovanja, Ivica Žuljević, predstojnik Nacionalnog ureda za katoličke škole i predstojnik ureda za katoličke škole u Požeškoj biskupiji, Fabijan Svalina, ravnatelj Hrvatske katoličke mreže, župan Igor Andrović sa zamjenikom Marijom Klementom i suradnicima, zamjenica virovitičkog gradonačelnika Vlasta Honjek-Golinac, ravnateljica Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici Marijana Novak Stanić i ravnatelj Katoličke osnovne škole Mario Večerić, ravnatelji drugih osnovnih i srednjih katoličkih škola Požeške biskupije, predstavnici i ravnatelji škola i javne uprave, kao i brojni roditelji sa školarcima. Program otvorenja moderirali su profesori domaćini Hrvoje Drvenkar i Matija Đurčević koji su nakon pozdravnih riječi upoznali nazočne s poviješću obiju škola. Svečani ton programu otvorenja svojim je pjevanjem dao Zbor mladih požeških glazbenika pod ravnanjem Josipa Prajza te učenici Katoličke osnovne škole iz Virovitice pod vodstvom učiteljice Irene Maras.

Odgoj u kršćanskom duhu

U prvom dijelu svečanosti predstojnik Žuljević predstavio je projekt rekonstrukcije stare zgrade škole i dogradnje nove te je osobito istaknuo pomoć organizacije „Renovabis“ koja djeluje pri Njemačkoj biskupskoj konferenciji. Osvrnuo se i na Ugovor s Fondom o dodjeli bespovratnih sredstava iz fondova Europske unije za projekt Energetske obnove stare školske zgrade rekavši: „Spomenuti radovi na izgradnji, energetske obnove, zatim spajanje zgrada trajali su točno dvije

godine, a iznosili su oko 18 milijuna kuna. Nije bilo jednostavno sve navedeno koordinirati jer gradilište je bilo 'živo', djeca u školi, učitelji i nastavnici, roditelji, brojni školski programi, a k tome i majstori. Jedno vrijeme nastava se odvijala i izvan škole, u susjednom franjevačkom samostanu.“ U svojstvu predstojnika Žuljević je zahvalio svima koji su aktivno bili uključeni u gradnju i obnovu ovog velikog školskog centra: direktoru Domogradnje Siniši Gregoriću s njegovim suradnicima, glavnom nadzornom inženjeru Josipu Lukiću, inženjeru za strojarstvo Ivi Meštoviću, inženjeru za elektroinstalacije Darku Maksimoviću i svima koji su predano radili na ovom projektu. Na poseban način zahvalio je dosadašnjem ravnatelju Katoličke klasične gimnazije Mariju Voronjećkom koji je „svakodnevno, poput marljiva domaćina, bdio nad radovima, poticao radnike, usmjeravao, dogovarao opremu škole, povezivao Viroviticu s Požegom“. Svjestan kako školu ponajprije čine ljudi, djeca i učitelji te međuljudski odnosi, Žuljević je naglasio kako „ova škola ima za cilj odgajati mlade naraštaje u kršćanskom duhu i kvalitetno ih obrazovati kako bi jednoga dana bili aktivni graditelji društva u kojem žive“. Na kraju svoga obraćanja posebnu zahvalnost je u ime nazočnih uputio biskupu Škvorčeviću: „Toliki

žar, briga i ljubav za škole, a pri tome mislim na djecu, mlade, učitelje, roditelje, poticale su ga sve ove godine ne samo na materijalna ulaganja u zgrade, da bi se zadovoljio pedagoški standard, nego većma ulaganje u ljude. Brojni prijedeni kilometri od škole do škole, od grada do grada, zatim po inozemstvu skupljajući svaki euro, ne za sebe kako je često znao govoriti da ne trebaju biskupu ove zgrade, nego roditeljima i mladima, našoj budućnosti. Puno puta to ne vidimo pa ne znamo biti zahvalni. Stoga preuzvišeni Oče Biskupe, koristim prigodu da Vam iskreno zahvalim za sve što ste učinili za ove škole u Virovitici.“

Ljubav odgaja najbolje

Oduševljenje izvedenim projektom i zauzetošću Požeške biskupije na području odgoja i obrazovanja izrazio je Vlado Prskalo, pomoćnik ministrice znanosti i obrazovanja. Istaknuo je kako su škole poput ovih potrebne Slavoniji i Hrvatskoj, kako bi se nastavilo

ulagati u mlade ljude, a koji će kasnije ostati u domovini i izgrađivati bolje društvo. „Izuzetno sam počašćen što sam danas ovdje, u ovom, rekao bih, hramu odgoja i obrazovanja mladih ljudi, gdje su stvoreni idealni uvjeti za rad s djecom i mladima. Ovo je jedan prekrasan primjer u kojem se vidi kako se Požeška biskupija uključila u to da zajedno gradimo obrazovni sustav, koji će trajati i biti sve bolji. Primjer je to jedne lijepe suradnje i sigurno je da će država dati svoj doprinos da takvih ustanova bude još i više“, kazao je Vlado Prskalo.

Potom se nazočnima obratio i požeški biskup Antun Škvorčević, koji je podsjetio kako su demokratske promjene Hrvatsku „svrstale među većinu europskih zemalja u kojima uz javne škole djeluju i druge, napose katoličke. Ostvaruje se tako i ono što je zajamčeno međunarodnim Ugovorom između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture“.

»Otvaranje nove zgrade katoličkih škola u Virovitici, na svoj način podsjeća kako nam je Bog u Isusu Kristu otvorio neslućene mogućnosti našeg ljudskog rasta i dostojanstva u ljubavi kojom je on na križu pobijedio smrt,« rekao je biskup Škvorčević.

ličkih škola u Virovitici

»Jedno od glavnih pitanja koje treba svaki dan postavljati u katoličkim školama: Vole li učitelji i drugi djelatnici učenike onom snagom i veličinom ljubavi čiji je izvor Isusova ljubav na križu. Jer ljubav izgrađuje najsnažnije, ljubav odgaja najbolje!«, naglasio je biskup Škvorčević.

Vašim suradnicima, prije svega preč. Žuljeviću za dobro i pouzdano vođenje projekta gradnje škole“. Biskup je pastirski nastavio: „Otvaranje nove zgrade katoličkih škola u Virovitici, na svoj način podsjeća kako nam je Bog u Isusu Kristu otvorio neslućene mogućnosti našeg ljudskog rasta i dostojanstva u ljubavi kojom je on na križu pobijedio smrt. Omogućio nam je da po toj ljubavi uđemo u najdublje zajedništvo s njime te se izgrađujemo na onu mjeru koju je Bog smislio za nas kad nas je pozvao u život. Stoga je jedno od glavnih pitanja koje treba svaki dan postavljati u katoličkim školama: Vole li učitelji i drugi djelatnici učenike onom snagom i veličinom ljubavi čiji je izvor Isusova ljubav na križu. Jer ljubav izgrađuje

najsnažnije, ljubav odgaja najbolje! Radujem se što će marom naših učitelja i profesora, a uz roditeljsku suradnju, djeca i mladi u ovoj zgradi biti ne samo u školi znanja, nego i u školi srca, gdje se neće izgrađivati u jednodimenzionalne ljude, nego u cjelovite osobe, kakve su Hrvatskoj potrebne u njezinu nastojanju – ne samo oko gospodarskog – nego oko općeg napretka“, kazao je biskup.

Zaključio je riječima: „Neka Bog blagoslovi sva naša ljudska nastojanja u virovitičkim katoličkim školama da ona urode najboljim plodom: Rastom mladih ljudi u svemu što je dobro, plemenito, što daje smisao, dostojanstvo i puninu njihovu ljudskom postojanju.“

Nakon prvoga dijela svečanosti uslijedio je obred blagoslova novoizgrađenih i obnovljenih prostora škole koji je predvodio biskup Škvorčević, a potom su svi nazočni imali priliku prošetati blagoslovljenom zgradom i osobno doživjeti nove škole prostore.

Zahvalio je „Renovabisu“ za veliku potporu u izgradnji školske zgrade, te je prenio pozdrave njegova glavnog upravitelja dr. Christiana Hartla

koji se ispričao što nije bio u mogućnosti doći na svečanost: „Vama i svim učenicima, učiteljima i roditeljima želim radosno slaviti, te zahvaljujem

Prva subota u Izvanrednom misionarskom mjesecu u Katedrali

Dana 5. listopada, na prvu subotu u mjesecu biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i iz katedralne Župe sv. Terezije Avilske predvodio je u požeškoj Katedrali euharistijsko slavlje za članove biskupijskog Djela za duhovna zvanja, molitvene zajednice «S Marijom za život» i drugih molitvenih zajednica, za aspirante, za svećeništvo iz požeškog Kolegija i druge kolegijaše, sudionike susreta srednjoškolaca u vidu duhovnog zvanja. Biskup je pozdravio sve navedene sudionike slavlja te je kazao kako je u prigodi Izvanrednog misionarskog mjeseca listopada želio s njima večeras biti molitelj. Članovima molitvene zajednice «S Marijom za život», koji se svake subote okupljaju na molitvu u crkvi sv. Lovre čestitao je 15. obljetnicu djelovanja. Zahvalio je svima nazočnima

što su se okupili u molitveno zajedništvo, istaknuvši da je u njemu prisutna i Isusova Majka, s kojom slavimo ovu svetu misu. Zahvalio je sudionicima slavlja što razumiju kako je potrebno moliti, osobno i zajednički, da u Crkvi Isusovoj uvijek bude dovoljno svećenika, koji će oduševljeno vršiti svoje poslanje. Kazao je da je molitva osobit način oslušivanja Božjeg govora, te je istaknuo nazočnima kako su se svojim moliteljskim opredjeljenjem svrstali među malene kojima Bog objavljuje otajstva svoga kraljevstva i zbog kojih se Isus raduje. Rekao je da želi s njima biti molitelj na nakanu da u Požeškoj biskupiji bude što više mladih ljudi koji znaju da se njihova sudbina ne događa ponajprije kroz ono što će oni učiniti, nego što će Bog po njima moći ostvariti, ali ne bez njihove suradnje. Zahvalio je svima, od svećenika do učitelja u

katoličkim školama do vjernika laika koji na bilo koji način pomažu i mole za duhovna zvanja. Zamolio je Isusovu Majku da bude potpora svim našim nastojanjima oko toga

da se Isusovo djelo što snažnije nastani u nama i po nama širi. Mlade je potaknuo da se ne boje s Bogom graditi svoju osobnu i našu hrvatsku sudbinu.

Izvanredni misionarski mjesec u Požeškoj biskupiji

Listopad
2019

Papa Franjo proglasio je ovogodišnji listopad Izvanrednim misionarskim mjesecom. Požeški biskup Antun Škvorčević uputio je dopis svim Župnim uredima Požeške biskupije u kojem kaže: „Poštovana i draga braćo svećenici! Prigodom stogodišnjice Apostolskog pisma pape Benedikta XV. Maximum illud o oživljavanju misijske svijesti katoličkih vjernika, papa Franjo proglasio je ovogodišnji listopad Izvanrednim misionarskim mjesecom pod geslom Kršteni i poslani: Kristova Crkva u misiji u svijetu. Na Biskupijskom danu u Požegi, 21. rujna 2019. otvorili smo taj mjesec za našu mjesnu Crkvu. Svrha mu je podsjetiti vjernike kako je svatko od njih na krštenju primio misionarsko poslanje biti navjestitelj i svjedokom Isusove radosne vijesti i iz te svijesti potpomagati misionare i misije u zemljama gdje je evanđeoski navještaj tek započeo, a život Crkve još nije u redovitom stanju. Kao vjerni sinovi Katoličke Crkve želimo u odanosti prema papi Franji provesti njegovu inicijativu u našoj Biskupiji sukladno mogućnostima. U tom smislu određujem sljedeće:

1 Svakodnevnu molitvu svete krunice prije svete mise tijekom mjeseca listopada, mjeseca Kraljice sv. krunice i Kraljice misija posvetit ćemo za rast i izgradnju naše misionarske svijesti, poslanja koje kao vjernici trebamo ostvarivati u svojoj obitelji, župi i javnom životu, te za misionare u mi-

sijskim zemljama, gdje se nalazi i naš misionar Karlo Prpić.

2 Na svršetku svake svete mise tijekom mjeseca listopada molit ćemo Molitvu za izvanredni misionarski mjesec listopad 2019. koju dostavljamo u prilogu.

3 Svake nedjelje na svim euharistijskim slavljenjima tijekom mjeseca listopada svećenici će na temelju naviještene Božje riječi, posvijestiti vjernicima što to znači za njih svakodnevno biti misionari te pomagati misionare u misijskim zemljama. U tom smislu bit će od pomoći razmatranja koja će za svaku listopadsku nedjelju biti objavljena na web stranici naše Biskupije (www.pozeska-biskupija.com). Spomenuta građa, osim svećenicima, bit će od pomoći i lektorima u pripremi nedjeljnih slavlja, a jednako tako i vjeroučiteljima za oblikovanje prigodnih kateheza i drugih programa.

4 Valja tijekom mjeseca listopada u Molitvu vjernih uključiti nakanu da svaki naš vjernik poraste u svijesti svoga krsnog poslanja i u skladu s njime djeluje te za misionare u misijskim zemljama i mlade Crkve da se snažno ukorijene u pojedinim narodima te služe navješćivanju Isusove radosne vijesti i njegova spasenjskog djela.

5 Redovita tjedna klanjanja pred Presvetim koja se održavaju četvrtkom ili subotom u mnogim našim župnim crkvama valja na poseban način ispuniti molitvom za što snažnije

vršenje našeg krsnog poslanja u obitelji, društvu i Crkvi te za misionare u misijskim zemljama.

6 Svjetski dan misija u nedjelju, 20. listopada 2019. potrebno je pripremiti na različitim razinama: Od vjeronaučne djece i mladih, do obitelji, starijih i bolesnih te ih nastojati sve uključiti u molitvu i žrtvu za misije u svijetu.

a) Neka svaki svećenik i vjeroučitelj pomno prouči Poruku pape Franje za ovogodišnji Svjetski dan misija pod naslovom gesla Izvanrednog misionarskog mjeseca Kršteni i poslani: Kristova Crkva u misiji u svijetu, koju dostavljamo u prilogu te njegove poticaje uključe u različite molitveno-katehetske programe navedenog dana ali i cijelog mjeseca listopada.

b) Prethodne nedjelje svećenici će zamoliti vjernike da na Misijsku nedjelju velikodušno daruju svoj novčani prilog za misije u redovitu milostinju ili kao poseban dar, te će župnici prikupljene darove na vrijeme dostaviti biskupijskom Ekonomatu.

Vjeroučitelji će naći mogućnost potaknuti djecu i mlade da tijekom cijelog mjeseca listopada prikupljaju svoj dar za misije, a bit će znakovito da ga predaju na Misijsku nedjelju kao prikazni dar. Zacijelo je moguće u školama pozvati djecu i mlade da pojedini razred preuzme zadaću prikupiti novac za školovanje jednog djeteta ili više njih u Africi, što nije velik iznos a njima mnogo znači. U tom pogledu postoji višegodišnje iskustvo Katoličke osnovne škole u Požegi, čija djeca i roditelji pomažu djecu u Beninu, gdje djeluju naše Stre od čudotvorne medaljice.

c) Vjerujem da će vjeroučitelji pred toga pripremiti s djecom određene programe kojima će obogatiti Svjetski misijski dan i cijeli misionarski mjesec. Između ostalog moguće je djecu

pozvati da svojim crtežima i pisanim uradcima dadnu građu koju je vrijedno izložiti na ulazu u crkvu ili na drugo prikladno mjesto gdje dolaze vjernici ili od nje pripremiti priredbu kojom će aktualizirati misijske teme i pozvati vjernike da budu misionari.

7 Zacijelo je prikladno tijekom Izvanrednog misionarskog mjeseca vjernike bolje upoznati s gotovo tridesetogodišnjim misionarskim djelovanjem našeg svećenika Karla Prpića u Kamerunu u biskupiji Ngoundéré. Zahvaliti im valja za sve molitve i žrtve koje prikazuju za njega kao i za druge misionare te prenijeti zahvalnost msgr. Emanuela Abbo, biskupa spomenute Biskupije za potporu koju joj na različite načine pružamo. Podsjetio bih samo na neke: novčana potpora što smo je dali za izgradnju crkve sv. Josipa u Bamyangi, za crkvu sv. Petra u Gada-Mabangi, za kapelu sv. Karla za bogoslove a posebno za misne nakane koje šaljemo tamošnjim svećenicima od čijeg novčanog priloga oni žive.

8 Preporučam da Izvanredni misionarski mjesec završi sa što većim brojem vjernika u nedjelju, 27. listopada 2019. s preuzimanjem određenih misionarskih obveza za daljnja nastojanja župne zajednice, te molitvom 31. listopada 2019.

Neka Gospodin raspoloži naša srca za svjetlo Duha Svetoga u kojem ćemo razmatrati o važnoj misionarskoj sastavnici našeg vjerničkog identiteta i nastojati ga ostvarivati u svojoj svakodnevici. Za sve molim obilan Božji blagoslov.“, zaključuje biskup Antun.

BUGARSKI BISKUP JOVČEV POSJETIO POŽEŠKU BISKUPIJU

Biskup Sofije i Plodiva u Bugarskoj Georgi Jovčev zajedno sa svojim generalnim vikarom Stefanom Manolovim posjetio je 7. listopada Požegu i susreo se s biskupom Antunom Škvorčevićem. U srdačnom razgovoru prisjetili su se svojih susreta u Rimu, napose tijekom trodnevnog sudjelovanja na općoj Biskupskoj sinodi o obitelji 2016. te prošle godine u Berlinu na Kongresu Renovabisa. Razgovarali su o životu Katoličke Crkve u Bugarskoj, ekumenskim odnosima s Bugarskom pravoslavnom Crkvom i o nedavnom

posjetu pape Franje toj zemlji. Biskup Jovčev zanimao se za stanje u Požeškoj biskupiji i za ekumenizam u Hrvatskoj. Imao je prigodu upoznati se sa središnjim biskupijskim ustanovama u Požegi, razgledati crkvu sv. Lovre, požešku Katedralu i njezinu Riznicu, Dijecezanski muzej te posjetiti Katoličku osnovnu školu i Katoličku gimnaziju u Požegi. Ugledni gost iz Bugarske nalaze se u posjetu Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji.

BISKUP PRIMIO GRADONAČELNIKA NOVSKE

Biskup Antun Škvorčević primio je 24. rujna u Biskupskom domu u Požegi Marina Piletića, gradonačelnika grada Novske. Razgovarali su o različitim pitanjima iz odnosa Grada i Crkve, o suradnji na kulturnom i odgojno-obrazovnom području, napose s obzirom na Katoličku osnovnu školu u Novskoj. Raspravili su pitanje lokacije za gradnju zgrade spomenute Škole te će nastojati pronaći rješenje putem zamjene zemljišta između Župe sv. Luke Evanđelista u Novskoj i Grada.

Susret vjeroučitelja pred početak nove školske godine

Biskup je pozvao vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri da ne ostanu «pod smokvom», tj. ljudi koji na svojim katedrama samo poučavaju, nego da snažno životom svjedoče Isusa Krista u školi i župi, da nastupaju «probiotički», zauzeti za čovjekovo dostojanstvo i puninu života u Isusu Kristu.

U Požezi je 24. kolovoza pred početak nove školske godine održan susret vjeroučitelja i odgojiteljica u vjeri Požeške biskupije. Središnji dio programa bila je sveta misa u crkvi sv. Lovre koju je predvodio biskup Antun Škvorčević. Spomenuo je kako danas slavimo blagdan sv. Bartola Apostola, koji je po predaji umro mučeničkom smrću nakon što su mu progonitelji oderali kožu, ustvrdivši da postoje i naša mučeništva koja, dođuše nisu tako okrutna kao Bartolovo, ali su na tragu Isusove muke i smrti.

Božja riječ kao polazište

U homiliji biskup je spomenuo kako se u novije doba u medicini, a i drugdje rado govori o probioticima, zdravim hranjivim tvarima koje valja unositi u organizam jer su korisne za zdravi život. Rekao je kako mu je uvijek drago kad vidi da, osim što u Hrvatskoj ima puno onih koji djeluju protiv nečega ili nekoga, ima i onih koji se zalažu za nešto vrijedno. Tako su se, primjerice, nedavno i iz crkvenih krugova čuli određeni stavovi protiv „Škole za život“. Nikad ne znamo kamo će nas dovesti zalaganje i djelovanje protiv nečega ili nekoga, ali gotovo sa sigurnošću možemo predvidjeti kamo će nas dovesti zalaganje i djelovanje za nešto, ustvrdio je biskup. Pozvao je vjeroučitelje da na početku nove školske godine u pročišćavanje svojih opredjeljenja za ili protiv nečega krenu s polazišta naviještene Božje riječi.

Biskup se najprije usredotočio na evanđeoski ulomak, koji izvješćuje kako je Filip našao Natanaela – Bartola i pozvao ga da dođe k Isusu iz Nazareta te se osobno uvjeri kako je on Mesija kojega su navijestili Mojsije i proroci. Kazao je vjeroučiteljima i odgojiteljicama u vjeri da su i oni poput Filipa naj-

prije sami pronašli Isusa, a onda svojim poslanjem počeli pronalaziti druge ljude i privoditi ih njemu. Pozvao ih je da se u svojoj potrazi za Isusom ne zaustave, nego da ga uvijek iznova traže, kako bi što dublje i cjelovitije uza nj prijanjali. Rekao je da im iskustvo apostola Bartola, koji je u susretu s Isusom od podrugljiva skeptika u njegovo mesijanstvo, postao njegovim gorljivim pobornikom, može biti od velike pomoći u potrazi za Isusom Kristom. Na Bartolovu podrugljivu primjedbku „zar iz Nazareta može doći što dobro“ Isus mu je odgovorio pohvalom, nazivajući ga istinitim Izraelcem u kome nema prijekora, kazavši mu da ga je vidio dok je bio pod smokvom. Odgovarajući na pitanje «Što je Bartol radio pod smokvom», biskup je podsjetio da je on zacijelo bio zakonoznanac koji je poput učitelja i mudraca u Izraelu običavao sjediti pod smokvom i ondje primao ljude da bi ih poučavao ili savjetovao. Usporedio je to s vjeroučiteljskim poučavanjem sa školskih katedri. Upozorio je kako današnji kratki evanđeoski ulomak više puta upotrebljava riječ *vidjeti* i *gledati*. Istaknuo je da se ovdje ne radi tek o pukom fizičkom gledanju, već o unutarnjem duhovnom procesu, u kojem je Isus svojim božanskim pogledom povjerenja pomogao Bartolu da povjeruje kako je on Mesija, Sin Božji. Naglasio je kako je takvo unutarnje duhovno gledanje u međusobnom povjerenju put na kojem se među ljudima rađa prijateljstvo i bračno zajedništvo. Susret drugoga u povjerenju temelji se na ljubavi, koja najbolje gleda i najdalje vidi.

Biti svjedok

Na temelju toga biskup je ohrabrio vjeroučitelje neka se u svom kršćanskom životu u ljubavi prema Kristu ne boje

služenja i umiranja jer ona nisu određena za njihov nestanak i smrt, nego za uskrsnuće i život. Još im je poručio kako je njihova založenost u školi i u obitelji, u župi i u društvu također svojevrsno umiranje te ih je pozvao neka ne bježe od križa, da ne budu samo učitelji, nego i svjedoci koji će dragovoljno i s ljubavlju prihvaćati trpljenje, nadahnjujući se na primjeru svetog Bartola, drugih apostola i mučenika, očitujući tako svoju ljubav i odanost prema Isusu Kristu.

Završavajući misno slavlje, biskup je spomenuo vjeroučiteljima kako mandat koji primaju nije neka svjedodžba o njihovoj kvalifikaciji, nego osobna iskaznica o njihovoj duhovnosti ukorijenjenoj u Crkvi. Pozvao ih je da ne ostanu «pod smokvom», tj. ljudi koji na svojim katedrama samo pouča-

vaju, nego da snažno životom svjedoče Isusa Krista u školi i župi, da nastupaju «probiotički», zauzeti za čovjekovo dostojanstvo i puninu života u Isusu Kristu. Potom je vjeroučiteljima i odgojiteljicama u vjeri uručio četrdeset i tri kanonska mandata za poučavanje katoličkog vjeronauka u osnovnoj i srednjoj školi te za provođenje vjerskog odgoja u predškolskim ustanovama.

Slijedio je program u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje je predstojnik Katehetskog ureda Robert Kupčak progovorio vjeroučiteljima i odgojiteljicama u vjeri o aktualnim pitanjima vezanima uz njihovo poslanje. Krunoslav Siroglavić, biskupijski povjerenik za pastoral mladih na kraju im predstavio važnost njihove suradnje u programima pastoralne mladosti i duhovnih zvanja.

Znanstveni skup o Župi svetog Josipa u Slatini

Prigodom stogodišnjice slatinske Župe sv. Josipa u Hrvatskom domu u Slatini 5. listopada održan je znanstveni skup pod nazivom „Župa sv. Josipa u Slatini 1919. – 2019.“, u organizaciji Župe sv. Josipa Slatina, Ogranka Matice hrvatske u Slatini, Zavičajnog muzeja Slatina i Grada Slatine. Na početku nazočne je pozdravio župnik Dragan Hrgić, a potom su - uz čestitke povodom 100-te obljetnice Župe - pozdrave uputili predsjednica Ogranka Matice hrvatske Slatina Zorica Varga, zamjenik gradonačelnika Grada Slatine Bojan Plantak, župan Virovitičko-podrav-

ske županije Igor Andrović i požeški biskup Antun Škvorčević, koji je otvorio skup. Biskup je iz Sirahove knjige pročitao hvalospjev koji sveti pisac upućuje velikim ljudima židovske prošlosti. Potom je ustvrdio kako postoji povijest slatinske župe koja se istražuje po arhivskim dokumentima i drugim opipljivim predmetima. No, kazao je da pored toga postoji povijest duša koja se ostvarivala u srcima ljudi osobito u slatinskoj crkvi a njoj je temelj Božje djelovanje među nama koje bi trebalo prepoznati i na ovom simpoziju. Poželio je da simpozij traga i za onim što je mudrost Božja očito-

vala u mnogim Slatinčanima i što ima posebnu vrijednost i trajanje.

Skup, čiji je moderator bio Oliver Jukić, održan je u dva dijela. U prvom je dijelu Stanko Andrić iz Hrvatskog instituta za povijest – Podružnice za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u Slavonskom Brodu, govorio je o najstarijem razdoblju župe, na temu „Srednjovjekovna župa Svih svetih u Slatini“. Potom je o sladojevačkom župniku Marku Lončariću, gorljivom poticatelju izgradnje crkve sv. Josipa u Slatini, govorio Stjepan Razum iz Nadbiskupskog arhiva u Zagrebu.

Slatinski profesor Petar Žarković koji je riječju i fotografijom zabilježio dio slatinske suvremenosti, govorio je o Slatinskom dekanatu u čijem sastavu se nalazi i Župa sv. Josipa, dok je na kraju prvog dijela Znanstvenog skupa o okolnostima osnutka rimokatoličke Župe sv. Josipa u Slatini 1919. godine na temelju arhivskog gradiva pohranjenog u Nadbiskupskom arhivu u Zagrebu govorio Slatinčanin, Zoran Grižak iz Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu.

Na početku drugog dijela skupa prezentacijom je o restauraciji vitraja na crkvi sv. Josipa u Slatini govorela povjesničarka umjetnosti Tatjana Kostelić iz Radionice vitraja u Osijeku. Potom je slatinski prof. Dario Kovač predstavio svih jedanaest svećenika u slatinskoj crkvi sv. Josipa te im se

na taj način zahvalio za svaku skrb o crkvi u ponekad teškim i Crkvi nesklonim povijesnim vremenima.

Vrhunac proslave stotog rođendana Župe bit će 20. listopada kad će požeški biskup Antun Škvorčević predvoditi svečano euharistijsko slavlje.

Služavke Malog Isusa Sarajevske provincije hodočastile u Požegu

Prigodom obilježavanja dana Sarajevske provincije Družbe sestara služavki malog Isusa, četrdesetak redovnica spomenute Provincije predvođenih vrhovnom glavaricom s. Marijom Banić i provincijalnom glavaricom s. Marijom Anom Kusturom, hodočasteći stopama slugu Božjega Josipa Stadlera, posjetile su Požegu. Euharistijsko slavlje u crkvi sv. Lovre predvodio je biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa svećenicima središnjih biskupijskih ustanova. Pozdravljajući sestre biskup je podsjetio da danas slavimo blagdan Uzvišenja sv. Križa i provincijski dan, rekavši kako su – slijedeći stope njihova utemeljitelja Josipa Stadlera – stigle u Požegu gdje je on u Orfanotrofiju, današnjem sjedištu Biskupije proveo četiri godine. Kazao je da je crkva sv. Lovre u kojoj su se okupile jako duhovno mjesto na kojem je sluga Božji zasigurno promišljao i donio odluku o svećeničkom zvanju. Pozvao ih je da za sve ono što

je povezano sa slugom Božjim Josipom Stadlerom, njegovim odgojem i obrazovanjem u Požegi zahvale Bogu, a svoje svakodnevne križeve sjedine s Isusovom žrtvom ljubavi na oltaru. U homiliji biskup je kazao kako mu je poznato da sestre imaju križeva u njihovu redovničku životu, ustvrdivši da zbog toga ima i nade da će biti uzdignute u puninu života. Podsjetio je da je Sin Očev od vijeka uzeo naše smrtno tijelo, postao jednim od nas, te nas trpljenjem i smrću na križu uzdignuo na onu razinu postojanja za koju nas je Bog stvorio. Kazao im je neka se ne boje ići putem križa jer ga je Isus Krist odabrao kao način ostvarenja punine života. Protumačio im je povijesni temelj blagdana Uzvišenja sv. Križa povezan s carem Konstantinom koji je na Kalvariji i na mjestu Isusova groba u Jeruzalemu podigao crkvu i s carem Heraklijem u VII. stoljeću koji je pobijedio Perzijance i odneseni Isusov križ vratio na njegovo mjesto.

Biskup je istaknuo kako je križ Božji put spasenja te je pozvao sestre da se stoga ne boje križa, nego ga hrabro nose uprta pogleda u Isusa Krista i po njemu stignu do punine spasenja. Još im je kazao da slijedeći svoga utemeljitelja, slugu Božjega Josipa Stadlera, neka služe siromašnima, bolesnima i patnicima, u kojima trpi sam

Isus Krist, i neka pomažući im nositi životne terete, budu osobe nepoljuljane nade i čvrste vjere. Pri koncu misnog slavlja u ime sestara progovorila je provincijalna glavarica s. Marija Ana Kustura, izrazivši zahvalnost biskupu Antunu za predvođenje slavlja i poticaje koje je uputio sestrama.

Misa za poginule civile u Četekovcu, Čojlugu i Balincima

Na 28. obljetnicu ubojstva 24 civila iz Četekovca, Čojluga i Balinaca, 3. rujna biskup Antun Škvorčević pohodio je Mikleuš nedaleko od spomenutih mjesta stradanja u Župi Nova Bukovica te je u tamošnjoj crkvi sv. Terezije Avilske predvodio misno slavlje.

Koncelebrirali su: Mario Matijević, domaći župnik; Vladimir Škrinjarić, župnik u Podravskoj Moslavini i arhiđakon Slavonско-podravskog arhiđakonata; Ivan Popić, kancelar Biskupskog ordinarijata, te svećenici Slatinskog dekanata na čelu s dekanom Draganom Hrgićem.

Nada svih ubijenih

Biskup je u svojoj uvodnoj riječi rekao da mu je drago što s nazočnim svećenicima i vjernicima u predvečerje dana kada su u Četekovcu, Čojlugu i Balincima ubijene 24 nevine žrtve može slaviti svetu misu na njihov spomen. Rekao je da se zaustavljamo pred teškim do-

gađajem ubojstva nedužnih ljudi koji nas i danas teško pogađa, ali da se ujedno kod oltara zaustavljamo pred Isusom Kristom, pobjednikom nad zlom i smrću, nadom svih ubijenih, prezrenih i pogaženih. Posebni pozdrav uputio je najbližoj rodbini stradalih ljudi, poželjevi im puno Božje utjehe u njihovim srcima, a nazočne vjernike pozvao je da u Isusovoj žrtvi ljubavi prepoznaju dostojanstvo žrtava kojih se spominjemo. U homiliji biskup je napomenuo da je dan u kojem je smrtno stradalo 24 mješšana Četekovca, Čojluga i Balinaca, težak za pamćenje. Povezao je taj dan s Danom Gospodnjim o kojem govori apostol Pavao u ulomku prvog čitanja

iz Prve poslanice Solunjanima, za koji kaže da će doći iznenada kao kradljivac. Ustvrdio je da su prvi kršćani od Židova preuzeli vjerovanje kako će se jednog dana nekim posebnim Božjim zahvatom dogoditi kraj svijeta, ali da su mu dali novo tumačenje u svjetlu vazmenog otajstva muke, smrti i uskrsnuća Isusa Krista i njegova drugog dolaska. Kršćani u Solunu s nestrpljenjem su iščekivali dan Kristova ponovnog dolaska, jer su u svojem ljudskom razmišljanju željeli da što prije počnu vladati zajedno s njime u njegovu kraljevstvu. Pavao ih upozorava da se ne zna kada će taj Dan doći i da je bdijenje najbolji način njegova iščekivanja, pozivajući ih na budnost u vjeri, kako ih njegov dolazak ne bi zatekao nespemne. Kazao je da stoga i ovom danu spomena na žrtve – u kojem je tama progovorila u mržnji onih koji su ih ubili – želimo dati smisao u Isusu Kristu, obasjati ga njegovom blizinom i njegovom pobjedom nad smrću, praštanjem i milosrđem. Na isti način moguće je i sve druge naše dane osloboditi tereta mraka i zloće o kojemu svakodnevno slušamo, i u njih unositi Kristovo svjetlo, dodao je biskup.

Ljudi Božje slobode

Naglasio je kako drugi Kristov dolazak neće biti kraj svijeta, nego njegovo dovršenje, odnosno puno ostvarenje onoga djela koje je Gospodin izveo za nas svojom smrću i slavnim uskrsnućem, te na koncu neće pobijediti zlo, mrak i smrt, nego ljubav, svjetlo i život Isusa Krista. Podsjetivši da nedužni civili nisu ni slutili kako će im onaj dan

prije 28 godina biti posljednji trenutak zemaljskog života, i da ih je iznenadio kao kradljivac, kako veli sv. Pavao, biskup je upozorio nazočne da i njih smrt može pohađati u svakom trenutku, kao posljedica kakve nesreće ili smrtonosne bolesti. Stoga ih je pozvao neka si svakoga dana posvijeste kako su po krštenju postali Kristovi, i da svakodnevno nastoje živjeti u skladu sa svojim krsnim dostojanstvom, te da ih onda nikakvi kradljivac, pa ni sama smrt neće moći oteti iz njegovih ruku. Govoreći o naviještenom evandeoskom ulomku, u kojem evanđelist navodi kako je Isus pobjednički nastupio pred Zloduha, kojemu je namjera upropastiti čovjeka, biskup je ustvrdio da je u ubojicama nedužnih žrtava kojih se spominjemo Zli zaigrao svoju igru mržnje u koju želi i nas uvući tako da odgovorimo mržnjom prema onima koji su zlo izveli. Svjedoci smo kako demon mržnje djeluje u Hrvatskoj, i stoga je važno vjerovati da je Isus Krist moćniji od njega. Kad se vjernički okupimo oko Kristova oltara, u nas ulazi moć kojom je on pobijedio Zloga, i kad Isusa Krista ozbiljno prihvatimo u svoj život i s njime surađujemo, postajemo ljudi Božje slobode, koji već sada ovdje na zemlji imaju udjela u onom danu Kristove konačne proslave, zaključio je biskup.

Na svršetku misnog slavlja biskup je zahvalio nazočnim svećenicima, načelniku Općine Mikleuš, hrvatskim braniteljima, pjevačima i ministrantima što su sudjelovanjem na misnom slavlju i svojom molitvom očitovali djelo milosrđa prema spomenutim žrtvama.

BISKUP ŠKVORČEVIĆ I EPISKOP JOVAN POSJETILI BIBLIJSKU IZLOŽBU U CERNIKU

Biskup Antun Škvorčević i pakračko-slavonski episkop Jovan Čulibrk posjetili su 23. kolovoza franjevački samostan u Cerniku te razgledali biblijsku izložbu koja je ondje postavljena. Primio ih je fra Vjenceslav Janjić i fra Tomislav Vuk, dugogodišnji profesor na Franjevačkom biblijskom studiju - Fakultet biblijskih znanosti i arheologije u Jeruzalemu. Kao vrstan biblijski znalac fra Tomislav je prikupio u Svetoj Zemlji i drugdje brojnu biblijsku arheološku i pisanu građu te je po vlastitoj zamisli izložio u samostanskim prostorima i otvorio hrvatskoj crkvenoj i drugoj javnosti mogućnost da se temeljito upozna s kulturološkim kontekstom u kojem je nastala Biblija. Fra Tomislav je uglednim gostima protumačio podrijetlo i značenje pojedinih izložaka i s posebnim oduševljenjem ukazao na brojne stare rukopisne biblijske tekstove sve do najnovijih izdanja Biblije na hrvatskom jeziku. Pored toga predstavio je veliku vlastitu knjižnicu s djelima biblijskih znanosti koja na svoj način prate izložbu.

Biskup Škvorčević je na kraju istaknuo kako mu je drago što je mogao posjetiti ovu izložbu zajedno s episkopom Jovanom jer je Biblija naša zajednička baština. Osobitu radost biskup je izrazio zbog toga što u Požeškoj biskupiji postoji mjesto koje svjedoči o Božjoj objavi čiji je vrhunac u Isusu Kristu. Prisjetio se svoga prvog hodočašća u Svetu Zemlju na kojem su mu svi biblijski događaji, napose povezani s Isusom Kristom postali konkretniji te je bio njima dublje zahvaćen. Kazao je da biblijska izložba služi toj istoj svrsi te je zahvalio fra Tomislavu što ju je postavio u svom rodnom Cerniku. Episkop Jovan je spomenuo kako dragocjena zbirka cerničkog samostana, brigom i zalaganjem fra Tomislava Vuka, ima veliko teološko, znanstveno i akademsko značenje no, ide i dalje – ima najdublje kršćansko biblijsko značenje jer nas vraća Kristovoj biblijskoj osobi i drugim osobama koje su mu prethodile. Zbirka cerničkog samostana, nastavio je episkop Jovan, jest riznica biblijskog duha na

prostorima Slavonije i komplementarna je knjižnici eparhije Pakračko-slavonske koja čuva veliki broj srednjovjekovnih rukopisa i ranih tiskanih knjiga.

Dvadeseta obljetnica izgradnje crkve u Bročicama

Biskup je poručio nazočnima da se u teškim životnim situacijama nikad ne razočaraju jer im je Bog u Sinu svome Isusu Kristu zajamčio da su njegovi ljubljani sinovi i kćeri te svakom pojedinom dodijelio osobnoga anđela čuvara da ih čuva i brani od zla i da im pomaže da ostanu u prijateljstvu s Bogom

Na blagdan svetih arkanđela Mihaela, Gabrijela i Rafaela, 29. rujna, biskup Antun Škvorčević u naselju Bročice Župe sv. Luke Evanđelista u Novskoj predvodio je euharistijsko slavlje o 20. obljetnici izgradnje i blagoslova kapele sv. Mihaela. U pozdravu je župnik Milan Vidaković podsjetio na zaslužne osobe za izgradnju kapele, kao i na slavlje njezina blagoslova na današnji dan prije dvadeset godina, koje je predvodio biskup Antun. Rekao je kako je znakovito da se izgradnja ove kapele odvijala istovremeno s uspostavom Požeške biskupije. Zahvalio je svima koji su se tijekom minulih dvadeset godina brinuli za nju i uređivali je za liturgijska slavlja. Također je zahvalio novljanskom gradonačelniku Marinu Piletiću za njegov doprinos u najnovijem uređenju kapele. Osobitu pak zahvalnost izrekao je biskupu Antunu za pažnju i pastirsku brigu koju je od početka iskazivao Župi sv. Luke Evanđelista u Novskoj i mještanima Bročica, izrazivši radost što ih je danas ponovo pohodio i poželjvši mu dobrodošlicu.

Zaštitnik Božjih prijatelja

Uvodeći u misno slavlje, biskup Antun rekao je da se raduje što kod vjernika u Bročicama još uvijek vlada radost i ponos od prije dvadeset godina, što u svom naselju imaju mjesto u kojem će se okupljati i slaviti Boga. S posebnom zahvalnošću prisjetio se pokojnog Bo-

židara Pugelnika, ministra znanosti i obrazovanja koji ga je s Martinom Marenićem neposredno nakon uspostave Požeške biskupije pohodio u Požezi i obavijestio o aktivnostima koje vjernici novljanske župe poduzimaju za izgradnju kapele u Bročicama. Podsjetivši vjernike da su se okupili proslavili blagdan sv. Mihaela Arkanđela, zaštitnika Božjih prijatelja, naglasio je kako se i ovdje u Bročicama potrebno zalagati da prijatelji Božji ostanu vjerni Bogu, i da svoj osobni, obiteljski i javni život izgrađuju s Božjih polazišta i uz njegovu pomoć. Sudionike slavlja pozvao je da se sa sv. Mihaelom sjedine u molitvi da nam obitelji ne propadaju i da nam domovina ne ide putem na kojima nema života, da budu molitelji za poginule hrvatske branitelje, sa zahvalnošću za slobodu koju su nam svojom žrtvom izborili.

Zahvala anđelima

Biskup je u homiliji podsjetio sudionike slavlja da ih je Isus Krist u sakramentu krštenja i svete potvrde učinio dionicima svoje pobjede nad smrću, i time im darovao najveće dostojanstvo, koje im nitko drugi političkim, gospodarskim ili nekim drugim putem ne može dati. Prvi vjerni suradnici Božjeg programa i nauma s nama ljudima su anđeli, za koje Isus u naviještenom evanđeoskom ulomku kaže učeniku Natanaelu da će ih vidjeti kako uzlaze i silaze nad njim. Isus je Natanaela nazvao pravim Izrael-

cem zato što je pogledao onom moći našeg duha koja se zove vjera. Anđeli kao duhovna bića svjedoče nam kako osim ovog našeg vidljivog i oipljivog svijeta postoji Božji svijet duhova. Pozvao je okupljene vjernike da ne ostanu zarobljeni ovozemaljskim, nego budu uzdignuti u Božji svijet, da zahvale sv. Mihaelu i drugim Bogu vjernim anđelima što su zametnuli duhovni boj sa Zlim i pobijedili, da zajedno s njima zahvale Isusu Kristu što je svojom smrću na križu i slavnim uskrsnućem izvojevao konačnu pobjedu nad zlom i smrću i što ih je u svetom krštenju učinio dionicima svoje pobjede. Još im je pripomenuo da se u teškim životnim situacijama nikad ne razočaraju jer im je Bog u Sinu svome Isusu Kristu zajamčio da su njegovi ljubljani sinovi i kćeri te svakom pojedinom dodijelio osobnoga anđela čuvara da ih čuva i brani od zla i da im pomaže da ostanu u prijateljstvu s Bogom. Potaknuo ih je neka Isusovoj Majci, koja se i pod Isusovim križem uzdala u Božju dobrotu i ljubav, povjere sebe i svoje obitelji, i da po njezinu zagovoru i u trajnoj povezanosti s Bogom grade svoju budućnost. Sv. Mihaela zamolio je da ih brani u boju protiv svih napasti Zloga, njegovih prevara i zavodjenja, te im pomogne da ostanu Božji.

Na kraju slavlja župnik Milan uputio je zahvalnu riječ svima koji su doprinijeli organizaciji ovog slavlja, pročitao imena zaslužnih vjernika za izgradnju i održavanje kapele sv. Mihaela, a biskup im je uručio prigodne darove. To su: Mirko Androšević, Zora Iličić, Kata Šepović, Nada Števinović, Mirjana Tutić i Martin Marenić. Završavajući misno slavlje biskup je zahvalio župniku Milanu Vidakoviću za sve ono što u svojoj službi čini, zajedno sa župnim vikarom Ivanom Rončevićem i drugim suradnicima, te mu je zaželio sretan imendan. Zahvalio je gradonačelniku Piletiću i drugim članovima gradske uprave za suradnju s Požeškom biskupijom u njezinim nastojanjima da služi ljudima u Novskoj.

Bračni jubilej

Dana 17. kolovoza 2019. Mara Anić (rođ. 1937. u Kovačima, Tomislavgrad) i Mate Anić (rođ. 1934. u Bukovici, Tomislavgrad) obilježili su 60. godišnjicu braka u crkvi blaženoga Alojzija Stepinca u Novskoj. Svoj dijamantni pir proslavili su sa svoje četvero djece i njihovim obiteljima.

Mate i Mara vjenčani su 1959. godine u Bukovici gdje su zasnovali obitelj i dobili četvero djece (Jozo, Marija, Iva, Pavo), a od 1971. godine žive u Novskoj u Republici Hrvatskoj. Iako je Maru i Matu trideset godina razdvajala njemačka bauštela, ništa nije moglo poljuljati njihovo zajedništvo u stvaranju i podizanju obitelji, te su danas s radošću i uz Božji blagoslov proslavili svojih zajedničkih 60 godina braka!

Glazbeno-duhovni program mladih »Otvorite vrata Kristu«

Organizaciji Požeške biskupije i njezina Povjerenstva za pastoral mladih, na svršetku Biskupijskog dana prigodom dvadeset i druge obljetnice uspostave Požeške biskupije, u Sportskoj dvorani „Tomislav Pirc“ u Požegi, 21. rujna održan je glazbeno-duhovni program „Otvorite vrata Kristu 2019.“ na kojem je bilo nazočno oko 2000 mladih iz Požege i drugih dijelova Biskupije. To je program koji se održava svake godine na Biskupijski dan nakon Trećeg biskupijskog euharistijskog kongresa 2017. godine. U organizaciju programa u koordinaciji biskupijskog Pastoralnog centra bili su uključeni mladi svećenici, vjeroučitelji, župni animatori, više od 50 redara i volontera te brojni dobročinitelji među kojima su i neke općine, gradovi i županije s područja Biskupije.

U prvom dijelu programa održan je koncert duhovne glazbe, na kojem su nastupili: Rafael Dropulić Rafo, fra Marin Karačić, Marko Marić, Stjepan Lach, Hanna Pölhe, Vanessa Mioč, sestre Halužan (Klara, Katarina i Magdalena) i Marija Husar Rimac. Kao prateći vokali zajedno s navedenim izvođačima nastupili su mladi iz više župa Požeške biskupije okupljeni u Biskupijski zbor mladih pod ravnanjem Marije Milinković. Izvođače su na instrumentima pratili glazbenici duhovnog benda „Srce Isusovo“ iz Zagreba: Mario Klarić (bubnjevi), Andrej Grozdanov (električna gitara), Marijo Bilić (bas gitara) i Stjepan Habunek (klavijatura). Voditelji koncerta bili su Lea Glasnović i Rafael Dropulić Rafo.

Mladima se na koncertu pridružio i biskup Antun Škvorčević koji im je uputio pastirsku riječ. Prisjetio se kako je prigodom Nacionalnog euharistijskog kongresa u Mariji Bistrici 1984. godine oltar bio ukrašen motivom „nebeskog kola“ s jednog bosanskog stećka. Istaknuo je da postoji kolo koje se vrti u krugu i nikamo ne stiže, a da je „nebesko kolo“ otvoreno, ima predvodnika, Isusa Krista koji ga vodi do cilja. Biskup je istaknuo kako je glazba ritam i zvuk. Ako netko u kolu ne slijedi snagu zajedničkog ritma, bit će izbačen ili pogažen. Kazao je mladima, da je Isus uspostavio poseban ritam našem životnom hodu svojom ljubavlju koja je na križu pobijedila smrt. Pozvao ih je da budu njegovim dionicima i da ih nosi njegova snaga sve do vječnosti. Još je dodao kako je tonska ljestvica po kojoj se pjeva i svira zapravo uska. Podsjetio je da

je Isus Krist i opet na križu svojom ljubavlju intonirao naše postojanje tako da sjedinjeni s njime možemo otpjevati melodiju vječnoga sklada i ljepote. Zahvalio je mladima što to razumiju i što večeras svjedoče svoje opredjeljenje za Isusa Krista i da svoj životni hod žele uskladiti s njegovim božanskim ritmom. Pored toga zahvalio je svima koji su uključeni

Biskup je podsjetio da je Isus Krist na križu svojom ljubavlju intonirao naše postojanje tako da sjedinjeni s njime možemo otpjevati melodiju vječnoga sklada i ljepote.

u organizaciju glazbeno-duhovnog programa, voditeljima, svim pjevačima i sviračima, a osobito članovima Biskupijskog zbora mladih, što su spremno i oduševljeno prihvatili na njemu nastupiti, te je zaželio da im ovaj glazbeno-molitveni program bude radostan i blagoslovljen.

Nakon programa u sportskoj dvorani, mladi su se uputili u obližnju požešku Katedralu na euharistijsko klanjanje, koje je predvodio Matej Filipović, župni vikar katedralne Župe sv. Terezije Avilske.

Maturanti katoličkih škola Požeške biskupije hodočastili u Rim

Od 23. do 30. kolovoza maturanti Katoličke gimnazije u Požegi i Katoličke klasične gimnazije u Virovitici, predvođeni vjeroučiteljem Marijanom Pavelićem i svojim profesorima boravili su u Rimu na svom zahvalnom hodočašću. Putujući prema Rimu zaustavili su se u Asizu te razgledali baziliku i samostan sv. Franje, baziliku sv. Klare, Porcijunkulu i druge znamenitosti grada. Po dolasku u Rim, u nedjelju 25. kolovoza vjeroučitelj Marijan Pavelić predvodio je euharistijsko slavlje u bazilici sv. Marije Velike. Istoga dana gimnazijalci su posjetili baziliku sv. Ivana Lateranskog s Krstionicom, Svete stube, Koloseum i Rimski forum te ostale znamenitosti. Idućega dana požeški i virovitički maturanti posjetili su Vatikan i razgledali Trg sv. Petra, Baziliku s kriptom i kupolom te Vatikanske muzeje. Nakon kratkog odmora uputili su se prema bazilici sv. Pavla izvan zidina i Kata-

kombama sv. Kalista gdje su završili dan svetom misom.

Kako stići u vječnost?

U utorak, 27. kolovoza maturantima se pridružio biskup Antun Škvorčević s kojima je u bazilici sv. Petra, na grobu sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije slavio svetu misu. U homiliji biskup je zapitao mlade hodočasnike kamo su krenuli s obzirom na njihov cjelokupni život. Podsjetio ih je na čudesnu činjenicu da ih je Bog pozvao u život i podario im slobodu kojom se mogu opredijeliti za ono što je uistinu ljudsko i Božje, i oduprijeti se onome što je protivno njihovom dostojanstvu i što ih iznutra razara.

Polazeći od ulomka prvog čitanja, u kojem prorok Izaija svojim sunarodnjacima na povratku iz babilonskog sužanjstva kao glasonoša radosne vijesti naviješta mir, radost i sreću, biskup je poručio mladim hodoča-

snicima da mir, radost i sreća nisu nešto što se može kupiti, nego je to stanje njihove slobode i savjesti, dar Božji koji određuje njihovu sudbinu. Iskustvo razaranja Jeruzalema i Hrama te odvođenje izraelskog naroda u babilonsko sužanjstvo prorok tumači kao posljedicu razorenosti njihove savjesti i nevjernosti savezu s Bogom. Kazao je maturantima neka se - poučeni navedenim i drugim iskustvima - trude u životu ići putem istinske slobode, iskrena srca i dobro oblikovane savjesti, istaknuvši da ih na to poziva Bog, kako se ne bi izgubili ni propali. Prisjetio se kako se još za vrijeme svog studija u Rimu pitao, otkud to da je velika i snažna rimska civilizacija sa svojim moćnim gospodarstvom i vojskom, uređenim pravnim poretkom, te filozofijom i književnošću na koncu propala, a pobijedila malobrojna skupina kršćana - među kojima su bili i apostoli Petar i Pavao. Biskup je

ustvrdio kako razlog te pobjede leži u činjenici da su kršćani bili vjerni svojoj savjesti i živjeli po Božjim zapovijedima, čvrsto opredijeljeni za Isusa Krista po cijenu vlastitog života. Život po dobro oblikovanoj savjesti u vjernosti Bogu, snažna je poruka i primjer nama kršćanima kako se trebamo ponašati u suvremenoj hrvatskoj i europskoj civilizaciji, koja kao da se istrošila u svojoj moralnoj dimenziji, kazao je biskup. Poručio je mladima hodočasnici da će najbolje živjeti i najdalje dospjeti, ako na svom životnom putu budu primijenili navedeni »rimski poučak«, jer se kroz vjernost Bogu po svojoj savjesti i vjernosti Isusu Kristu u njegovoj Crkvi stiže najdalje, u samu vječnost.

Pozdrav pape Franje

Nakon svete mise mladi su hodočasnici razgledali određene rimske znamenitosti, među kojima Andeosku tvrđavu, Pantheon, Piazzu Navona, Španjolski trg i dr. Biskup se potom ponovno susreo s maturantima na zajedničkom objedu, gdje je bila prigoda podijeliti osobna iskustva proteklih triju godina školovanja u katoličkim gimnazijama. Poslije ručka uputili su se u obližnje mjesto Tivoli u kojem su posjetili atraktivni park iz 13. stoljeća Villa D'Este.

Idućega dana u srijedu, 28. kolovoza, predvođeni biskupom Antunom sudjelovali su na Generalnoj audijenciji pape Franje na Trgu sv. Petra. Maturanti su imali čast da ih splitski svećenik Mario Popović, djelatnik u Državnom tajništvu predstavi papi Franji, koji im je potom uputio sljedeće riječi: «Srdačno pozdravljam i blagoslivljam hrvatske hodočasnike, osobito učenike i nastavnike biskupijskih gimnazija iz Požeške biskupije, zajedno s njihovim biskupom mons. Antunom Škvorčevićem, kao i sjemeništare, učenike i nastavnike Nadbiskupijske klasične gimnazije iz Splita. Dragi prijatelji, neka vam svjedočanstvo svetoga Augustina pomogne širiti svjetlo vjere u vašoj sredini, kako biste oduševljeno svjedočili kršćansku nadu i ljubili bližnje. Hvaljen Isus i Marija!» Papine riječi maturanti su popratili gromoglasnim pljeskom i poklicima Svetom Ocu.

Na povratku u domovinu posjetili su Firenzu te razgledali katedralu, crkvu Santa Maria Novella, Palazzo Medici, crkvu San Lorenzo, Ponte Vecchio i druge znamenitosti grada te su stigli u Hrvatsku u ranim jutarnjim satima 30. kolovoza.

Srdačno pozdravljam i blagoslivljam hrvatske hodočasnike, osobito učenike i nastavnike biskupijskih gimnazija iz Požeške biskupije, zajedno s njihovim biskupom mons. Antunom Škvorčevićem, kao i sjemeništare, učenike i nastavnike Nadbiskupijske klasične gimnazije iz Splita, kazao je papa Franjo.

Ekumensko-ekološki kamp Katoličke gimnazije u Požegi

Katolička gimnazija u Požegi organizirala je treću godinu zaredom međunarodni ekumenski Eko projekt „Belli“, nazvan po latinskom imenu najmanjeg guštera u Hrvatskoj čije je stanište na Papuku. U kampu su uz spomenutu školu sudjelovale skupine iz Školskog centra u Travniku i Žepču u Bosni i Hercegovini, Gimnazije Srpske pravoslavne Crkve u Zagrebu, Katoličke klasične gimnazije u Virovitici te Katoličke osnovne škole u Požegi.

Ciljevi projekta su: promicati ekumensko i kulturološko razumijevanje i toleranciju među učenicima; uspostaviti međuškolsku suradnju na domaćoj i međunarodnoj razini; pokazati i promovirati Papuk kao prvi hrvatski geopark koji je pod zaštitom UNESCO-a te ostale prirodne posebnosti Požeško-slavonske županije; objasniti načine na koje se učenici mogu snalaziti u prirodi; locirati i identificirati najmanjeg guštera u Hrvatskoj, ivanjskog rovaša; educirati djecu školske populacije o vrijednostima, promicanju i razvijanju svijesti o očuvanju ekologije i zaštićenih životinjskih vrsta.

Završni program održan je u Dvorani sv. Terezije u Požegi. Pridružio im se i biskup Antun Škvorčević te

ravnatelj Odgojno-obrazovnog centra, Ivica Žuljević. Projekt je u suradnji sa svojim kolegama organizirala Milena Škoda, profesorica Katoličke gimnazije u Požegi koja je zahvalila svima koji su pomogli u ostvarenju ovoga vrijednoga projekta.

Biskup Antun u svojoj je prigodnoj riječi pozdravio učenike koji su sudjelovali u kampu, prije svega one koji su došli iz Srpske pravoslavne gimnazije u Zagrebu te iz gimnazija u Travniku i Žepču. -Vi mladi ljudi, svjedoci ste kako u Hrvatskoj ima onih koji pro-

dubljuju jame podjela i nepovjerenja te nije jasno što time žele postići. Sudjelovanjem u ovom projektu bili ste promicatelji međusobne povezanosti u različitosti, povjerenja, još više međusobnog zajedništva – poručio je biskup.

Susret križara u Požegi

Na blagdan Uzvišenja sv. Križa, 14. rujna u požeškoj Župi sv. Leopolda Mandića održan je cjelodnevni susret mladih križara na čelu s predsjednikom Središnjeg vodstva Darijom Burjanom. Križari iz Zagreba, Karlovca, Virovitice i Požege kroz različite duhovne sadržaje i druženje produbljivali su zajedništvo po uzoru na svoga utemeljitelja bl. Ivana Merza.

Središnji dio programa bila je večernja sveta misa koju je predvodio biskup Antun Škvorčević. Potaknuo je križare da budu organizirani mladi ljudi koji u našem društvu svjedoče svoje opredjeljenje za Boga i njegov naum o čovjeku. Znakovito je, nastavio je biskup, da se ovaj susret održava na blagdan Uzvišenja sv. Križa kada Crkva pred oči vjernika stavlja Isusov Križ i usvaja istinu o Božjoj ljubavi koja se dala razapeti da bi čovjeka spasila, te ovaj blagdan podsjeća križare da im je poslanje to svjedočiti svojim životom.

Osvrćući se na naviješteni ulomak iz Ivanova evanđelja, biskup je spomenuo kako Isus raspravlja s Nikodemom o važnim životnim pitanjima te mu tumači kako će on poput zmije u pustinji biti podignut na križ da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Biskup je podsjetio na onaj smrtonosni ugriz Zloga koji je na prapočecima sugerirao čovjeku da svoju slobodu

usmjeri protiv Boga, i od kojeg nas može spasiti samo pogled vjere u Raspetoga. Križ je svjedočanstvo Boga koji do te mjere voli čovjeka da za njega daje svoga Sina, čija je žrtva kadra pobijediti smrtonosni otrov Zloga. Biskup je to povezao s geslom križara „Žrtva, euharistija, apostolat“, rekavši kako je bl. Ivan Merz upravo žrtvu stavio na prvo mjesto jer ona upućuje na križ i trpljenje bez kojega

se ne može ostvariti ništa što je vrijedno u životu, a da u euharistiji postajemo dionicima Isusove pobjedničke žrtve ljubavi na križu. Pri koncu misnog slavlja biskup je zahvalio svima koji su pridonijeli ostvarenju susreta mladih križara u Požegi, osobito župniku Jozi Juriću, njegovim suradnicima i predsjedniku Dariju Burjanu, te je zazvao Božji blagoslov na križarsko djelovanje.

Požeška biskupija dodijelila stipendije učenicima i studentima

Biskup je kazao mladima da se raduje što smije biti njihov suradnik u materijalnom pomaganju, duhovnoj povezanosti s njima, molitvi, nastojanju oko intelektualne izgradnje i rasta u vrlinama te ih je pozvao da unatoč brojnih poteškoća žive s Bogom ljepotu vlastitog postojanja.

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi, 12. listopada okupili su se učenici i studenti kojima je Zaklada Požeške biskupije za pomoć učenicima i studentima odobrila stipendije u započetoj školskoj i akademskoj godini. Na susretu je sudjelovao i biskup Antun Škvorčević koji je pozdravio učenike i studente, a osobito njihove roditelje, zahvalivši im za žrtvu i ljubav kojom primaju i odgajaju svoju djecu.

Bogatiti se u Bogu

Pročitao je potom ulomak iz Lukina evanđelja o bezumnom bogatašu koji je srušio stare i sagradio nove žitnice da pohrani ljetinu koja mu je obilno urodila, kako bi za dugi niz godina uživao u bogatstvu. Spomenuo je da nas Isus u naviještenoj prisposobi poziva da ne budemo pohlepni za materijalnim dobrima, nego da se bogatimo u Bogu. Rekao je kako su materijalna dobra potrebna čovjeku za njegov dostojan život, ali da je izgradnja u vrlinama, postajati bogat u plemenitosti, dobroti, nesebičnosti, poštenju, časti i ljubavi važnija, jer nas čini sretnijima od bogatstva. Kazao je mladima da se raduje što smije biti njihov suradnik u

materijalnom pomaganju, duhovnoj povezanosti s njima, u molitvi, u nastojanju oko intelektualne izgradnje i rasta u vrlinama, te ih je pozvao da unatoč brojnih poteškoća, žive s Bogom ljepotu vlastitog postojanja.

Služenje budućnosti

Povjerenstvo Zaklade za dodjelu stipendija razmotrilo je 159 pristiglih molbi i strogo se držeći statutarne propisa Zaklade, donijelo odluku o stipendiranju 110 studenata i učenika. Pored toga odobrene su stipendije za 54 učenika katoličkih škola Požeške biskupije, kojima pokrivaju troškove produženog boravka, školske kuhinje ili prijevoza te boravak učenika u požeškom Kolegiju. Požeška biskupija financijski pomaže i studente teologije među kojima su i oni koji promišljaju o svećeničkom zvanju. Za sve navedeno Biskupija iz svog proračuna izdvaja ove školske godine oko 1,500.000,00 kuna. Biskupija također iz svog proračuna dodjeljuje za redovito funkcioniranje svojih pet škola u Požegi, Virovitici i Novskoj oko 1,500.000,00 kuna. Pored spomenutog Biskupija godišnje osigurava značajna sredstva koja ulaže u izgradnju školskih pro-

stora i opremu uz pomoć primljenu od donatora iz inozemstva. Biskup je istaknuo kako sve navedeno nije potrebno Crkvi, nego roditeljima i njihovoj djeci, te da je ono što Požeška biskupija nastoji činiti na području odgoja i obrazovanja, kao i pomoć koju pored toga pruža obiteljima s brojnom djecom, svjedočanstvo njezine osjetljivosti za socijalno stanje ljudi u Slavoniji, izraz njezine solidarnosti s njima, te službenje našoj budućnosti. Dodao je kako nevoljko iznosi spomenute podatke, ali smatra to ipak uputnim zbog toga što mnogi prigovaraju Crkvi, ne poznajući ono što ona čini. Zahvalio je ravnatelju Zaklade Ivanu Popiću, tajniku Caritasu Ivici Rajkovači te suradnicima u Caritasu za dobro obavljeni posao u

pripravi dodjele stipendija.

Pri koncu je stipendistica Valentina Pavličević u ime učenika i studenata čestitala biskupu predstojeći blagdan sv. Terezije Avilske te mu zahvalila za brigu i pažnju koju Požeška biskupija iskazuje prema mladim ljudima. Osobito mu je zahvalila na blizini te brojnim poticajima i toplim riječima koje na različite načine upućuje mladima u susretima s njima. Istaknula je da Požeška biskupija stipendiranjem učenika i studenata uvelike pomaže mladima u njihovu obrazovanju i doprinosi njihovoj budućnosti. Potom je ravnatelj Zaklade Ivan Popić protumačio na koji način funkcionira mjesečna dodjela novca stipendistima i pozvao ih da potpišu ugovore o stipendijama.

Hodočašće dječjih crkvenih zborova u požešku Katedralu

Članovi dječjih crkvenih zborova s područja Požeške biskupije u pripravi za svetkovinu sv. Terezije Avilske hodočastili su 12. listopada u požešku Katedralu čija je ona zaštitnica. Na hodočašću su sudjelovali: Dječji crkveni zbor „Glasnici“ Župe sv. Ivana Krstitelja, Požega-Vidovci, s voditeljicom Katarinom Marić; Dječji crkveni zbor Župe Uznesenja BDM, Pakrac, s voditeljicom Ivanom Turuk; Dječji crkveni zbor Župe sv. Josipa, Đurđenovac i njihov voditelj Ivica Fridl; Dječji crkveni zbor „Sv. Cecilija“ Župe Marije Kraljice i sv. Jurja Mučenika iz Davora, s voditeljicom s. Dubravkom Kopilović; Dječji crkveni zbor „Zrakice Milosrdnog Isusa“ Župe sv. Leopolda Mandića iz Požege s voditeljicom Anom Matković; Dječji crkveni zbor „Djeca Bezgrješne“ Župe Bezgrješnog začeca BDM, Nova Gradiška, s voditeljicom s. Bernardetom Tomić; Dječji crkveni zbor Župe sv. Roka, Virovitica, s voditeljicom Katarinom Zubak; Dječji crkveni zbor „Agnus Dei“ Župe sv. Kuzme i Damjana iz Kuznice i njihova voditeljica Karolina Marić te Dječji crkveni zbor Župe sv. Mihaela Arkandela, Stražeman, s voditeljicom Jelicom Tičl.

Biskup je malim pjevačima poručio da oni svojim lijepim i skladnim pjevanjem, osobito u svetoj misi, pomažu ljudima slušati Božje visine, dubine i sklad njegove riječi, postati dionicima njegova svijeta.

Biti Božji

Program hodočašća započeo je u Katedrali gdje ih je pozdravio Robert Kupčak, voditelj Pastoralnog centra, nakon čega su maleni pjevači uputili molitveni pozdrav sv. Tereziji Avilskoj, pjevajući njezinim riječima poklik „Samo je Bog dostatan“. Program je nastavljen u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje su se zborovi pjesmom i igrom predstavili jedni drugima. Svaki zbor otpjevao je dvije pjesme, a između pjevanja sudionici su se na zabavan način, odgovarajući na pitanja, prisjetili života i karizme sv. Terezije. Kroz program su ih vodili vjeroučitelji Katarina Paulić i Benjamin Alatić.

Središnji dio hodočašća bila je sveta misa koju je u zajedništvu s desetak svećenika u Katedrali predvodio biskup Antun Škvorčević. Pozdravljajući na početku slavlja pjevače, biskup im je poručio da sv. Terezija Avilska, koja je imala duboko iskustvo Boga, i njih želi uvjeravati da budu Božji. Podsjetio ih je kako je Svetica sebi i drugima često govorila da je samo Bog dostatan.

Božja riječ u životu

U homiliji biskup je podsjetio pjevače da su snagom Isusove ljubavi u sve-

tom krštenju postali djeca Božja, njegovi sinovi i kćeri, a međusobno braća i sestre, „jedno u Kristu“, kako veli sv. Pavao. Još im je pripomenuo kako su krštenjem postali članovi Isusove zajednice koja se zove Crkva. Pojašnjavajući što je Crkva, naglasio je da je Crkva Isusova ljubav koja snagom Duha Svetoga u nama pobjeđuje zlo te nas međusobno povezuje u jedno na tako snažan način da će sv. Pavao slikovito reći kako mi pripadamo Kristu, kao što nama pripada naše tijelo te stoga s pravom kažemo da je Crkva Tijelo Kristovo. Na temelju takvog poimanja Crkve, biskup je djeci poručio da je ljepota njihova dolaska u Požegu u tome što su došli, ne kao pjevači koji pjevaju u školskim i kazališnim priredbama ili u nekim drugim prigodama, nego kao oni koji u svojim župnim crkvama pjevaju na svetoj misi. Na primjeru sv. Terezije Avilske koja se, nakon što je spoznala da je najljepše na svijetu pripadati Isusu Kristu, njemu potpuno predala kao redovnica karmelićanka, i u toj svojoj potpunoj predanosti živjela sasvim posebno iskustvo Isusove blizine, koje nazivamo „mistično iskustvo“, biskup je potaknuo male hodočasnike da i oni poput nje budućnost svoga života uvijek grade s Isusom Kristom.

Osvrnuvši se na kratki evanđeoski ulomak u kojem Isus nekoj ženi iz naroda, koja je njegovu majku proglasila blaženom, odgovara da su još blaženiji oni koji slušaju Božju riječ i čuvaju je, biskup je poručio malim pjevačima da je Marija bila prva koja je poslušala Božju riječ i čiji je cijeli život bio divna pjesma te poslušnosti, predanja i suradničke vjernosti Bogu. Također im je poručio da oni svojim lijepim i skladnim pjevanjem, osobito u svetoj misi, pomažu ljudima slušati Božje visine, dubine i sklad njegove riječi, postati dionicima njegova svijeta. Zahvalio im je što poput Marije i sv. Terezije nastoje Božju riječ pretvoriti ne samo u pjesmu, nego i u život, a osobito što vršenjem dragocjene službe pjevača u crkvi vjernicima u svojim župama omogućuju da čuju Boga, dožive njegovu nebesku ljepotu i osjete njegovu božansku blizinu.

Pri svršetku svete mise biskup je svakom zboru uručio povelju priznanja za sudjelovanje na hodočašću u Požegi, kao i za sve ono što svojim pjevanjem čine u svojim župama i školama. Zahvalio je malim pjevačima što su svojim pjevanjem posvjedočili povezanost koju živimo u našoj mjesnoj Crkvi, Požeškoj biskupiji.

Zaziv Duha Svetoga za učenike katoličkih škola u Požegi...

Biskup Antun Škvorčević predvodio je 16. rujna u katedrali sv. Teresije Avilske misno slavlje zaziva Duha Svetoga na početku nove školske godine za učenike Katoličke osnovne škole, Katoličke gimnazije te predstavnika drugih požeških osnovnih i srednjih škola. Pozdravio je nazočne učenike, napose prvašice Katoličke osnovne škole te je napomenuo kako su se sabrali u Katedrali da posvjedoče kako ne pripadaju samo školskoj obitelji, nego i velikoj Isusovoj obitelji – Crkvi, koja na svoj način, prvenstveno molitvom, prati njihov odgoj i obrazovanje. Kazao im je da želimo na početku nove školske godine moliti Duha Svetoga kako bi u njihovim srcima bilo uvijek dovoljno Božjeg svjetla i snage koja ih pokreće na dobro i pomaže da budu dobri učenici. U homiliji biskup se prvo obratio prvašićima s pitanjem jesu li već naučili brojke i slova, na što su oni potvrdno odgovorili, a on je na to ustvrdio kako je važno upoznati svijet oko nas, ali je najvažnije upoznati samoga sebe. Sami smo u tom pogledu sposobni nešto učiniti, ali nam je u tom potrebna pomoć drugih, oni nas bolje vide. Kazao je da će ih u tom nastojanju i dalje pratiti njihovi roditelji i prijatelji, ali napose učitelji u školi. Ustvrdio je kako se s Isusom može sebe upoznati najbolje, jer nas on kao Bog i čovjek pozna u dno naše duše i srca. On se u

današnjem evanđelju predstavio moćnim prodrijeti u dubinu našeg bića da oživi ono što je u nama umrlo. On može izlječiti ono što je bolesno u ljudskom srcu. Biskup je dodao kako smo počeli umirati onda kad se naše srce ohladilo i postalo nemoćno ljubiti. Kad ljubimo, živimo za drugoga, uzdižemo se na najvišu, Božju razinu postojanja.

Pozvao je učenike, dok usvajaju mnoga znanja, neka s Isusom rastu kao cjelovite osobe, jer sreća nije prvenstveno imati znanja ili materijalnih dobara, nego biti čovjek, što punije i istinskije! Kazao im je neka zamole Isusa Krista da tijekom započete školske godine svjetlom svoga Duha bude blizu njihovom razumu, a srce im ispuni njegovom

snagom. Na kraju je poželio učenicima i učiteljima na čelu s ravnateljima blagoslovljenu novu školsku godinu, da jedni drugima budu dobri, da učitelji, roditelji i prijatelji pomažu učenicima činiti ono što je za njih najbolje. Pjevanje na svetoj misi predvodio je zbor učenika Katoličke osnovne škole u Požegi pod ravnanjem Ljube Šolić.

...Virovitici...

Na početku nove školske godine, u utorak, 17. rujna duhovnik Katoličke klasične gimnazije i Katoličke osnovne škole u Virovitici Ljubiša Krmar predvodio je euharistijsko slavlje zaziva Duha Svetoga u crkvi sv. Roka u Virovitici za učenike i djelatnike navedenih škola. Na početku misnoga slavlja pozdravio je sve prisutne učenike, djelatnike i roditelje, a posebno prve razrede obje škole zaželjevši im dobrodošlicu. Sve prisutne je potaknuo da se uz pjesmu, molitvu i Božju riječ pripreme za novu školsku godinu moleći Božji blagoslov za novi početak i uspjeh. U homiliji je naglasio kako svi trebamo na početku nove školske godine zazvati Duha Svetoga, kako bi on, Duh Branitelj bio vođa na putu u ostvarivanju ciljeva. Nasljedovati Isusa Krista poput apostola treba biti ideal svakog učenika i nastavnika, spomenuo je vlč. Krmar te nastavio da svatko treba biti oduševljen Isusov učenik, pratiti ga i slušati. Zaključio je mišlju da nas Isus Krist poziva da ustanemo i hrabro koračamo životnim stazama. Pri koncu slavlja ravnatelj Katoličke osnovne škole Mario Večerić zahvalio je svim učenicima i djelatnicima na sudjelovanju, a posebno roditeljima učenika. Istaknuo je kako ih je svake godine sve veći broj na zajedničkim misnim slavljinama te im zahvalio na suradnji i potpori, a posebice na molitvi i žrtvi koju čine za svoju djecu i školu. Pjevanje je animirao zbor učenika Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije pod vodstvom Irene Maras.

... i Novskoj

Na drugi dan nastavne godine, 10. rujna, u prostorima Katoličke osnovne škole u Novskoj održano je euharistijsko slavlje sa zazivom Duha Svetoga za učenike, njihove roditelje i obitelji te sve djelatnike Škole, koje je predvodio ravnatelj Krunoslav Juraković.

U homiliji, ravnatelj je, osvrćući se na evanđeoski ulomak o Isusovu izboru dvanaestorice, istaknuo važnost molitve prije nekog važnog životnog događaja. Naglasio je da je od izuzetne važnosti moliti snagu Duha Svetoga i Božji blagoslov na početku nastavne godine kako bi sav učenički trud i učenje urodilo plodom te svaki učenik mogne sretno privedi kraju još jednu školsku godinu. Nadodao je da će se to i dogoditi ukoliko svatko pojedinačno i učenici i učitelji budu bili ustrajni i uporni u svom radu. Na svršetku misnog slavlja, ravnatelj je ohrabrio sve da se ne boje novih školskih izazova te je zazvao Božji blagoslov na učenike, njihove roditelje i djelatnike, osobito na učenike prvih razreda koji započinju svoje školovanje.

Posjet siromašnima na 22. obljetnicu uspostave Požeške biskupije

Na 22. obljetnicu uspostave Požeške biskupije i svoga biskupskog ređenja, 27. rujna biskup Antun Škvorčević u pratnji Caritasova ravnatelja Ivana Popića i tajnika Ivice Rajkovače pohodio je dvije siromašne obitelji u Požegi. U jednoj obitelji otac i kći žive od 700 kuna očeve mirovine, snalazeći se na različite načine da prežive. Radosni zbog biskupova

pohoda ispripravili su mu svoju životnu situaciju, osvrnuvši se na malu mirovinu od koje žive. Kći je s osobitom radošću biskupu predstavila svoje rukotvorine, različite boce i slike koje ukrašava i na taj način ispunjava večernje sate. Spomenula mu je kako se rado bavi kućanskim poslovima, uređuje i održava vrt. Biskup ih je ohrabrio da ne klonu usred životnih

nevolja, nego da u međusobnoj povezanosti jedno drugom nose križeve. Uručio im je novčanu pomoć, a Caritas Požeške biskupije paket različitih kućanskih namirnica. Biskup se potom uputio jednoj umirovljenici koja ga je dočekala s osobitom radošću, istaknuvši kako ga vrlo rado susretne na ulici, a osobito u požeškoj Katedrali na liturgijskim slavljinama koje predvodi.

U ugodnom razgovoru umirovljenica je biskupu rekla kako se sa svojim životnim poteškoćama uvijek nastoji hrabro nositi s čvrstom vjerom u Boga njegujući molitveni život, rekavši kako je u starosti najteža usamljenost. No, posvjedočila je kako nikad nije sama jer vjeruje da su Isus Krist i Blažena Djevica Marija uvijek s njom. Opisala mu je određene crtice i ljude iz bliže požeške povijesti, predstavila svoje najbliže te mu zahvalila za sve ono što je od uspostave Požeške biskupije učinio u gradu Požegi. Istaknula je lijepo odnose koje je njegovala s požeškim župnicima u Župi sv. Terezije Avilske te Caritasove volontere koji su joj uvijek bili na raspolaganju. Biskup joj je zahvalio za njezino molitveno služenje i podršku Požeškoj biskupiji kao i za sudjelovanje na liturgijskim slavljinama u požeškoj Katedrali. Uručio joj je novčanu pomoć, a Caritas prigodni dar kućanskih potrepština i namirnica.

Biskup pohodio stogodišnju Rezu Kalafatić

Uponedjeljak, 9. rujna biskup Antun Škvorčević u pratnji ravnatelja Caritas Požeške biskupije Ivana Popića i tajnika Ivice Rajkovače pohodio je Rezu Kalafatić u njezinu domu u Požegi, najstariju Caritasovu korisnicu prigodom njezina stotog rođendana. Radujući se biskupovu pohodu gospođa Reza suzama je zahvalila biskupu na pažnji koju joj je iskazao, rekavši kako nikada nije ni pomišljala da će i u stotoj godini života doživjeti ovoliko radosti, okružena rodbinom i prijateljima koji su joj tijekom dana došli čestitati rođendan. Među najdraže čestitare, istaknula je Reza, pripada biskup kojemu je ljubeći ruke od srca zahvalila. Biskup Antun joj je poželio puno duhovne snage i vedrine kojom – unatoč tjelesnih poteškoća – hrabro nosi teret godina. Uz slavljenicu Rezu prisutni su bili i članovi uže obitelji i rodbine te susjeda koja joj svakodnevno pomaže. Reza je naglas zahvalila Bogu na blizini dobrih ljudi koji joj pomažu. Zahvalila je i Caritasu Požeške biskupije koji joj svakodnevno donosi topli obrok. Biskup Antun joj je uručio cvijeće, prigodan poklon te čestitku i novčani dar. Udijelio joj je blagoslov sa željom da i idući rođendan dočeka u životnoj radosti i vedrini.

Caritas Požeške biskupije pomogao obitelji i učenike

Početak nove školske godine Caritas Požeške biskupije olakšao je obiteljima i učenicima u potrebi. Uz pomoć vjeroučitelja koji su preporučili svoje učenike Biskupijski Caritas osigurao je radne bilježnice za 7 učenika Osnovne škole Dragutina Lermána u Brestovcu, vjeronaučne radne bilježnice područnoj školi u Klokočevcima te učenicima Osnovne škole Ivana Brnjika Slovaka u Jelisavcu. Osim radnih bilježnica mnogi učenici dobili su i školski pribor, a to su učenici posebnih odjela Osnovne škole Julija Kempfa u Požegi, osnovnih škola u Jelisavcu, Klokočevcima, Novoj Bukovici, Brestovcu te Centra za odgoj i obrazovanje Virovitica, a dvoje učenika škole u Brestovcu dobilo je nove školske torbe. Isto tako pomoć je uručena za početak nove školske godine i za jedanaest obitelji širom Biskupije.

Vjenčani dar donirali Biskupijskom Caritasu

Mladi bračni par Antun i Isabelle Filipović koji se vjenčali u kolovozu ove godine, a inače žive u Švicarskoj odlučili su dio svoga vjenčanog dara, 1.500,00 CHF (švicarskih franaka) donirati Caritasu Požeške biskupije. Isabelle je Španjolka, a Antun je rodom i donedavno je živio na području Župe sv. Josipa u Vrbju. Biskupijski Caritas taj će iznos namijeniti potrebitima.

LITURGIJSKA GODINA C

Ukorak s liturgijskim vremenom

Dvadeset i deveta nedjelja kroz godinu

Čovjek je jedino biće na zemlji koje može Boga spoznati i s njime komunicirati, zazivati njegovu moć i ljubav. Jedino on može moliti. U starozavjetnom čitanju iz Knjige Izlaska Mojsije, koji se uspinje na brdo da ondje raširenih ostvari pobjedu nad neprijateljem i Božjem narodu otvori put u obećanu zemlju, je pralik Isusa Krista ,koji se s križem na leđima uspeo na Kalvariju da bi ondje raširenih ruku, pribijenih na križ, pobijedio Zloga i otvorio čovječanstvu put u konačnu obećanu zemlju, vječni život na nebesima. Pripjevni psalam (Ps 121) je izraz pouzdanja u Božju pomoć. U novozavjetnom čitanju iz Druge poslanice Timoteju apostol Pavao nas potiče i poziva na trajni rast u vjeri, i nudi nam najučinkovitije sredstvo za sazrijevanje u vjeru: čitanje Svetog pisma i nesebično zalaganje u prenošenju poklada vjere drugima. U evanđeoskoj prisposobi o nepravednom sucu i upornoj udovici sv. Luka nam otkriva kakav je Bog kojemu upućujemo svoje molitve: neizmerno bolji i spremniji čuti i uslišati naše molitve i priteći nam u pomoć od bilo koga drugoga. Važno je neprestano i ustrajno moliti, zato što će Bog uslišati svaku našu dobru molitvu, ali onda kad on to odluči na svoj božanski način. Nije dakle pitanje uslišava li Bog naše molitve, nego hoćemo li mi biti ustrajni u svojim molitvama poput uporne udovice iz evanđeoskog ulomka današnje nedjelje.

Trideseta nedjelja kroz godinu

Riječ Božja i ove nas nedjelje nastavlja poučavati o molitvi i poticati nas na nju. Tako nam starozavjetni mudrac Sirah u ulomku prvog čitanja svjedoči da se Bog stavlja na stranu siromašnih i potlačenih, na stranu onih koje se u biblijskog govoru nazivaju pravednicima, a suprotstavlja se nepravednicima. Na tom je tragu i starozavjetni molitelj u pripjevnom psalmu (Ps 34) kad tvrdi da Gospodin čuje vapaj pravednika a svoje lice okreće protiv zločinaca. O tome svom učenicu Timoteju svjedoči apostol Pavao u ulomku novozavjetnog čitanja, koji je zapravo njegova duhovna oporuka. Star, zatvoren, od svih napušten i u iščekivanju mučeničke smrti, sv. Pavao pun zahvalnosti i pouzdanja svjedoči da ga Gospodin nikad nije napustio, kao što su to učinili mnogi njegovi suradnici, nego ga je krijepio, izbavio iz lavljih usta i pripremio mu nagradu u svom nebeskom kraljevstvu. Isus u evanđeoskoj prisposobi o farizeju i cariniku koji su užili u hram pomoliti se Bogu poučava nas da je

Bogu ugodna molitva koja dolazi iz srca poniznog i raskajanog grješnika, i da do njega ne dopire molitva samoproglāšenog «pravednika», koji s visoka gleda ne samo na «grješnike» oko sebe, nego i na samoga Boga.

Trideset i prva nedjelja kroz godinu

Prošle nedjelje starozavjetni mudrac posvjedočio nam je da Bog sluša i uslišava molitvu siromaha i potlačenoga, a ove nas nedjelje u ulomku prvog čitanja iz Knjige Mudrosti uvjerava da Bog ljubi sva bića koja je stvorio, uključujući i čovjeka grješnika, kojemu poput dobrog odgojitelja pristupa sa strpljivošću, blagošću i milosrdem, pozivajući ga da se obrati od grješnog načina života i prestane činiti zlo. Starozavjetni molitelj u pripjevnom psalmu (Ps 145) slavi i blagoslivlja Boga jer je «milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat dobrotom». Dok u Drugoj

poslanici Solunjanima, iz koje je uzet ulomak drugog čitanja, apostol Pavao kršćanima u Solinu pojašnjava narav drugoga Kristova dolaska, opominjući ih da se ne daju zavesti nikakvim predviđanjima i nagađanjima, i nas današnje vjernike podsjeća da živimo u stanju trajne povijesne napetosti. Povijest svijeta i čovječanstva nezaustavljivo ide prema svome cilju, a to je drugi i konačni dolazak Isusa Krista i uspostavljanje njegova vječnog kraljevstva. Evandeoski ulomak pripovijeda o susretu Isusa i carinika Zakeja. Nakon što se dvije osobe istinsku susretnu, njihovi se životni putevi više nikad ne razilaze. Zakej se penje na drvo da vidi Isusa; Isus podiže svoj pogled na njega i odlazi u njegov dom. Sablazan za ljude na zemlji, a radost na nebu. Radost i i u srcu carinika Zakeja koji je možda prvi put u životu doživio pravu ljubav.

Trideset i druga nedjelja kroz godinu

Ove nedjelje Riječ Božja nas potiče na vjeru u uskrsnuće od mrtvih i život vječni. Ulomak starozavjetnog čitanja iz Druge knjige o Makabejcima, u kojem se pripovijeda o mučeništvu sedmorice braće Makabejaca i o nepokolebljivoj vjeri njihove junačke majke, veoma je važan u biblijskoj teologiji jer se u njemu jasno izriče vjera u besmrtnost duše i u uskrsnuće tijela. Po biblijskom shvaćanju Bog daje nadu u vječni život čitavom čovjeku, njegovoj duši i tijelu, jer je on u sebi nedjeljivo jedinstvo duše i tijela. To naslućuje starozavjetni molitelj, kad u pripjevnom psalmu (Ps 17) tjelesnu smrt uspoređuje sa snom, a uskrsnuće s buđenjem iz sna, radujući se što će nakon uskrsnuća moći uživati u ljepoti Božjeg lica. U novom ulomku iz Druge poslanice Solunjanima, koji se naviješta u drugom čitanju, poticaj i ohrabrenje koje sv. Pavao upućuje vjernicima u tom gradu, pretvara se u poziv na molitvu za njega i druge navjestitelje Kristova Evanđelja. Postoje besmislena pitanja, na koje je još besmislenije davati odgovor. Takvo pitanje Isusu su u evandeoskom ulomku postavili tzv. saduceji, pripadnici židovske elite koji su nijekali uskrsnuće od mrtvih, kad su ga pitali čija će nakon uskrsnuća biti žena kojoj su za života umrla sedmorica muževa. Oni to pitanje nisu postavili u iskrenoj želji da čuju Isusov odgovor, nego da se narugaju njegovu naviještanju uskrsnuća od mrtvih. Isus im u svom odgovoru jasno daje do znanja da imaju krivi pojam o uskrsnuću od mrtvih i vječnom životu kao pukom nastavku života kakvim ljud žive na zemlji. Uskrsnuće od mrtvih i život vječni nije pitanje biologije, nego neizmjerne moći Boga životvorca.

Trideset i treća nedjelja kroz godinu

Kako se bliži svršetak liturgijske ili crkvene godine, Riječ Božja u misnim čitanjima govori o onome što uobičajeno nazivamo kraj svijeta ili sudnji dan. Tako u ulomku prvog čitanja prorok Malahija, jedan od tzv. malih proroka, koji je živio u 5. st. prije Krista i čijom se knjigom kronološki zaključuje razdoblje Starog zavjeta, naviješta dolazak Dana Gospodnjega. Prorok s jedne strane upućuje oštru riječ opomene i prijetnje konačnim uništenjem svojim suvremenicima koji Boga ne uzimaju ozbiljno i koje čine nepravdu, a s druge strane tješi one koji su Bogu ostali vjerni da će u Dan Gospodnji biti nagrađeni božanskom pravdom. O Bogu, pravednom sucu, koji dolazi suditi pucima po pravici, pjeva starozavjetni molitelj u pripjevnom psalmu (Ps 98).

Za novozavjetno čitanje ponovno imamo ulomak iz Druge Poslanice Solunjanima, u kojem sv. Pavao upozorava kršćane da u iščekivanju drugoga Kristova dolaska ne smiju zanemariti svoj svakodnevni ovozemaljski život i rad. U evandeoskom ulomku sv. Luka pripovijeda kako je Isus jedan razgovor o ljepoti jeruzalemskog hrama i njegovu skorom uništenju iskoristio za navještaj posljednjih vremena i poziv svojim učenicima da, unatoč svim nevoljama i stradanjima koja će ih zadesiti, ostanu vjerni i postojani do njegova drugog dolaska, koje će im donijeti konačno spasenje.

Svetkovina Krista Kralja Svega Stvorenoga

Kad god čujemo riječ »kralj«, s jedne strane pomislimo na moć onoga koji vlada, a s druge strane na podložnost onih kojima se vlada. U tom smislu može se razumjeti starozavjetni govor o Božjem kraljevstvu. Međutim, Isusovo naviještanje Božjeg kraljevstva treba razumjeti u sasvim drugačijem svjetlu, odnosno u svjetlu križu i njegova predanja za mnoge. U ulomku starozavjetnog čitanja iz Druge knjige o Samuelu sveti pisac pripovijeda kako je kralju Davidu pošlo za rukom sva plemena Izraelova ujediniti u jedno kraljevstvo. Međutim, to jedinstvo bilo je kratkog vijeka jer se već nakon smrti Davidova sina, kralja Salomona dogodilo cijepanje kraljevstva na dva dijela, a nekoliko stoljeća kasnije oba su ta kraljevstva bila izbrisana s karte ljudske povijesti. Davidov mesijanski potomak, Isus Krist ponovno će sabrati raspršene sinove Izraelove, ali njegovo kraljevstvo neće biti od ovoga svijeta, kako će sam Isus posvjedočiti pred Poncijem Pilatom. Prava narav Isusova kraljevstva očitovana je u natpisu ponad križa na koji je bio raspjet: »Isus Nazarećanin Kralj Židovski«. Oni koji su se naslađivali Isusovim mukama izrugivali su njegovo kraljevstvo, no desni razbojnik je zamolio Isusa da ga se sjeti u svom kraljevstvu, i za nagradu je čuo veličanstvene Isusove riječi za kojima čezne svako vjerničko srce: »Zaista, tebi kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju.«

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević,

Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTORICA: Valentina Soldo

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Orguljaške večeri u požeškoj Katedrali

Nakon svečanog euharistijskog slavlja na dan 22. obljetnice uspostave Požeške biskupije, 27. rujna u požeškoj Katedrali otvorene su Orguljaške večeri, jedan od kulturno-duhovnih programa u pripravi za svetkovinu sv. Terezije Avilske, zaštitnice Katedrale i Grada Požege. Katedralni zborovođa i orguljaš Mario Večerić u prigodnoj je riječi pozdravio sve nazočne ljubitelje orguljaške glazbe i predstavio im slovensku orguljašicu Renatu Bauer koja svojim koncertom otvara ovogodišnje Orguljaške večeri.

Gospođa Bauer koncert je započela skladbom *Sonata da chiesa* H. Andriessena, skladatelja na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće. Potom je izvela *Sonatu za orgulje* S. Jericija orguljaša i svećenika, nastavila je skladbama *Trubadurovi psalmi* I. Dekleve dok su središnji dio recitala zauzele barokne skladbe *Čakona u e-molu* D. Buxtehudea i *Preludij i fuga u c-molu* J. S. Bacha. Koncert je zaključila skladbama *Pasakalja u fis-molu* O. Merikanta i *Tocatom i fugom na temu „The Wanderer“* Ch. Hubert Parya.

Renata Bauer jedna je od najistaknutijih slovenskih umjetnica. Ugledna je klavirska pedagoginja i komorna glazbenica te sudjeluje s mnogim umjetnicima instrumentalistima i pjevačima na koncertima diljem Europe.

U petak 4. listopada održan je drugi koncert na kojem se predstavio mladi orguljaš Krešimir Klarić iz Karlovca, glavni orguljaš Nacionalnog Svetišta sv. Josipa u Karlovcu. Koncert je započeo najopsežnijim Bachovim djelom za orgulje, *Toccatom i fugom u F-duru*. Potom je izveo *Introdukciju i passacagliu u d-molu*, Maxa Regera. U središnjem djelu koncerta izveo je improvizaciju na koral *Klanjam ti se smjerno, tajni Bože naš*. Svoje mjesto u solistič-

kom recitalu našla je i skladba Mauricea Duruflea *Preludij i fuga na ime Alain* koju je napisao za svog prerano preminulog kolegu, francuskog skladatelja i orguljaša Jeana Alaina. Orguljaš je koncert završio maestralnom izvedbom skladbe Olivera Messiaena *Dieu parmi nous (Bog s nama)*.

Krešimir Klarić rođen je 1994. u Karlovcu. Orgulje je diplomirao na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Ljerke Očić. Osim u Hrvatskoj nastupa u Sloveniji, Njemačkoj, Italiji i Francuskoj. Jedan je od rijetkih mladih orguljaša koji se aktivno bavi poučavanjem i izvođenjem improvizacija.

U petak 11. listopada održan je posljednji koncert na kojem se predstavio Mario Penzar, profesor orgulja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Koncert je započeo skladbama *Toccata prima i Toccata u G-duru* G. Frescobaldija, legendarnog orguljaša i skladatelja, ujedno početnika slobodnog improvizatorskog stila. Potom je izveo djelo D. Zipolija *All Offertorio – All Elevazione – All post comunio*. Središnji dio koncerta zauzela je skladba baroknog skladatelja J. S. Bacha *Partite-uber „Seigegrüßet, Jesu gutig“* – skladana na temu protestantskog korala „Budi pozdravljen, Isuse dobri“. U nastavku programa orguljaš je izveo *Passacagliu* jedino djelo Dimitrija Šostakovića za orgulje. Koncert je zaključio skladbom *Concert piece* skladatelja F. Petersa.

Mario Penzar rođen je 1961. godine. Titularni je orguljaš Koncertne dvorane V. Lisinskog u Zagrebu. Umjetnički je ravnatelj orguljskog djela „Davidgrad festivala“, međunarodnog festivala stare glazbe pod pokroviteljstvom Istitutio Pontificio di Musica Sacra iz Rima.

Biskup primio voditelja arheoloških iskapanja u kaptolskom Starom gradu

U Biskupskom domu u Požegi, 24. rujna biskup Antun Škvorčević primio je Zvonka Bojčića iz Arheološkog muzeja u Osijeku koji vodi radove na arheološkim iskapanjima Staroga grada u Kaptolu. Ivica Žuljević, prepošt požeškoga Stolnog kaptola, vlasnika Staroga grada predstavio je radove u nastojanju oko njegove cjelovite obnove. Gospodin Bojčić prikazao je sve ono što je on sa svojom ekipom otkrio u iskapanjima. Iz prijašnjih radova bilo je poznato da je usred Grada prije osmanli-

skih osvajanja bila gotička crkva Zbornog kaptola sv. Petra, koja je u vrijeme vladavine spomenutih osvajača bila porušena. Prošlogodišnjim i ovogodišnjim iskapanjima na istom lokalitetu pronađena je jedna romanička i druga predromanička crkva, što ukazuje na to da je Stari grad u Kaptolu iznimno važno i povijesno-kulturno bogat lokalitet. Predviđa se da će Ministarstvo kulture odobriti sredstva iduće godine da se istraživanja Staroga grada mogu dovršiti. Biskup Škvorčević je istaknuo kako mu je posebno stalo do toga

da sva mjesta našega duhovno-povijesnog identiteta napose na području Požeštine budu očuvana, te je predložio da u slučaju cjelovite obnove Grada europskim sredstvima za potrebe povijesnog arhiva i povijesne knjižnice Požeške biskupije bude predstavljeno i arheološko nalazište tako da ga je moguće razgledati. Ako Grad ne bi mogao biti obnovljen za navedene svrhe, ka-

zao je da bi tada trebalo razmišljati o potpunoj obnovi postojeće crkve sv. Jurja iz XVIII. stoljeća, Grad i arheološko nalazište konzervirati, možda jedan dio prezentirati s mogućnošću uvida interaktivnim putem u njegovo cjelovito stanje. Pored toga, biskup se zauzeo da se tiska stručni prikaz cjelovitog nalaza Staroga grada.

Krštenja djece u višečlanim obiteljima

U požeškoj Župi sv. Leopolda Mandića kršteno četvero djece

U župnoj crkvi sv. Leopolda Mandića u Požegi biskup Antun Škvorčević predvodio je 1. rujna euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio četvero djece: *Matea* - peto dijete u obitelji Zlatka i Josipe Bešlić; *Inu* - treće dijete u obitelji Lea i Eme Pandžić; *Ivana* - drugo dijete u obitelji Ivane i Franje Kolomaz i *Luku* - drugo dijete u obitelji Mladena i Klee Banušić. Pozdravljajući na početku misnog slavlja biskupa Antuna, župnik Jozo Jurić podsjetio je da na današnji dan požeška Župa sv. Leopolda Mandića slavi 43. obljetnicu svog utemeljenja, te je naglasio da je krštenje ove djece znak njezina života. Zahvalivši na izrazima dobrodošlice, biskup Antun je župniku Jozi i svim župljanima čestitao spomenutu godišnjicu utemeljenja Župe,

naglasivši kako je znakovito što će četvero djece iz četiri obitelji biti kršteno upravo na navedenu obljetnicu, i postati župnim članovima. Čestitao je roditeljima, napose supružnicima Zlatku i Josipi Bešlić što su primili peto dijete. Pozvao je sudionike slavlja da se raduju daru novih životâ, i što će Isus Krist po krštenju postati njihova sudbina za vječnost.

Na svršetku misnog slavlja biskup je roditeljima novokrštene djece čestitao njihovo krsno preporođenje, sa željom da na putu kojim su krenuli s Isusom Kristom stignu preko groba do vječnosti i smisla. Također je poželio da bude blagoslovljeno sve ono što će roditelji učiniti za svoju djecu u njihovu odgoju. Zahvalio je župljanima što u poniznosti i dobrohotnosti sura-

đuju sa svojim župnikom i međusobno. Izrazio je radost što u ovoj Župi ima mladića koji žele postati svećenići, te je pozvao vjernike da mole za njihovu ustrajnost, te da mole za obitelji kako bi bile male crkve u kojima se živi duboka povezanost s Bogom i

međusobno. Na novokrštenu djecu, na njihove obitelji i na sve nazočne zazvao je Božji blagoslov. Nakon svete mise biskup se susreo s članovima obitelji Bešlić, zanimao se za njihov obiteljski život, djeci je uručio darove, a roditeljima novčani prilog.

Krštenje sedmog djeteta roditelja Mikić u Cerniku

U nedjelju, 22. rujna, biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu sv. Petra Apostola u Cerniku i u župnoj crkvi predvodio euharistijsko slavlje tije-

kom kojega je krstio dječaka Ivana, sedmo dijete Ivice i Sanele Mikić. Dobrodošlicu mu je uputio župnik i gvardijan fra Vjenceslav Janjić. U uvodnoj

riječi biskup je izrazio radost što zajedništvo očitovano na jučerašnjem Biskupijskom danu u Požegi, po ovom slavlju na neki način može prenijeti u cerničku Župu. Osobitu pak radost očitovao je roditeljima Ivici i Saneli Mikić, koji su primili sedmo dijete, te im je zahvalio za ljubav i žrtvu koju su time posvjedočili. Rekao je da je rođenje novog djeteta najljepši i najveći događaj koji se može zbiti u Hrvatskoj, da je ono Božja i hrvatska nada te da rado dolazi u župe krstiti peto i daljnje djece kako bi roditeljima iskazao poštovanje i zahvalnost. Spomenuo je kako je tužno kad se kršćanski supruzi dadnu nagovoriti od Zloga da se ne opredijele za žrtvu bračnog zajedništva i prihvaćanje potomstva, nego za površan, lagodan i ugodan način života s malo ili bez djece, i na taj način pridonose da u Hrvatskoj više ljudi umire, nego što

ih se rađa. Rekao je kako je s obzirom na to demografsko stanje potrebno kod nas na svim razinama poduzimati pronatalitetne mjere, da valja poslušati Pavlov savjet iz današnjeg drugog čitanja te prvenstveno početi više moliti da Bog obdaru supružnike ljubavlju koja će biti opredijeljena za život. Supružnicima Mikić zaželio je puno radosti u plemenitom nastojanju da svoju djecu, a sada i malog Ivana odgoje za ljude koji će se u Hrvatskoj opredjeljivati za ono što je dobro, vrijedno i istinski Božje. Nazočne pak vjernike pozvao je da nikad ne preziru roditelje s brojnomo djecom, već da im uvijek budu potpora svojim molitvama, a i konkretnim djelima, kad je to potrebno. Župniku fra Vjenceslavu i drugoj braći franjevcima zahvalio je za njihovo pastoralno djelovanje u cerničkoj Župi.

U Feričancima kršteno peto dijete roditelja Balajić

U župnoj crkvi Duha Svetoga u Feričancima biskup Antun Škvorčević 6. listopada predvodio je središnje euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio djevojčicu Mariju, peto dijete u obitelji Tomislava i Martine Balajić. Pozdravljajući župnika Antu Ivića i sve sudionike slavlja, biskup je izrazio radost što je danas s njima u dragoj prigodi krštenja petog djeteta spomenutih roditelja. Poručio im je da je rođenje novog čovjeka najveći događaj ne samo u Feričancima, nego i u cijeloj Hrvatskoj. Čestitao je rođenje male Marije, a njezinim roditeljima zahvalio na petom opredjeljenju za život. Naglasio je da je u njihovom djetetu pohranjena i naša budućnost i Božja vječnost. Pozvao je okupljene vjernike da u ovom slavlju mole za obitelj Balajić i sve druge

obitelji u Hrvatskoj, osobito za mlade bračne drugove da budu vjerni životu, te da po njihovu opredjeljenju život u Hrvatskoj bude jači od smrti.

Čestitao je supružnicima Balajić što se zbog vlastite lagodnosti nisu ograničili imati samo jedno ili dvoje djece, nego su spremno prihvatili žrtvu rađanja i odgajanja brojnog potomstva, i na taj način posvjedočili kako idući putem malenosti žrtve i ljubavi služe velikom Božjem i hrvatskom dobru. Roditelje je ohrabrio da budu ponosni što su se svojim opredjeljenjem za život svrstali na Božju stranu, te im je poručio da je u službenju životu njihovo dostojanstvo. Sudionike slavlja je potaknuo da na ljestvicama vrjednota u svom životu Bogu dodijele prvo i najvažnije mje-

sto, da to svjedoče i svojim redovitim sudjelovanjem na nedjeljnim misnim slavljinama i primanjem svete pričesti. Na obitelj Balajić i na sve sudionike slavlja zazvao je Božji blagoslov.

Nakon svete mise biskup Antun se u župnom domu zadržao u razgovoru s obitelji Balajić, djeci je podijelio darove, a roditeljima uručio novčani prilog.

Trojica davorskih hodočasnika pješaka žele obići sva hrvatska marijanska svetišta

Piše: Višnja Mikić • Fotografije: iz arhiva hodočasnika

Davorci su oduvijek rado pješali u marijanska svetišta i prošteništa, posebno u Voćin. Među pješacima uvijek je i velik broj muškaraca. Na jednom takvom hodočašću do Voćina rodila se ideja o pješaćenju u veća i udaljenija hrvatska marijanska svetišta. Najzagrijaniji za pješaćenje bili su Tomica Švadumović (47), Željko Marjanović (54) i Josip Simić (51). Na prvo takvo hodočašće u Aljmaš 2017. godine krenula su petorica, a prošle godine u Mariju Bistricu i ove do Trsata, hodočastila su ustrajna trojica, istinski Marijini štovatelji.

– Željko je umirovljenik i zadužen je za izbor rute i organizaciju puta. Cilj nam je stići u svetište za Veliku Gospu. Izračunamo kad bismo treba-

li krenuti jer dnevno prelazimo od 35 do 37 km. Potom promislamo imamo li 'zadanim putem' prijatelja i znanaca koji će nam omogućiti noćenje, a vjerujte, imamo ih širom domovine. Ukoliko u nekom kraju nemamo poznanika potražimo smještaj u prenoćištu – objašnjava Tomica.

Pješake na početku putovanja blagoslovi njihov župnik Mario Cimbal. Potom otpjevaju pjesmu „Ima jedna duga cesta“, a onda putem više mole, a manje razgovaraju.

– Na hodočašće idemo sa zajedničkim i osobnim nakanama. Među zajedničkim su prošnje za blagoslov, mir i dobro domovine, tu je nakana za oslobođenje mladih od ovisnosti, molimo za hrvatske obitelji i sl. Svoje osobne nakane nosimo u srcu i također ih predajemo Gospi po dolasku u svetište – kaže Željko.

Ovi uporni momci iz sela lađara pješake i po suncu i po kiši. – Ljudi u naseljima kroz koja prolazimo vrlo su susretljivi i nude nam hranu, piće, odmor, svi nas žele počastiti. Do Aljmaša smo pješali pet dana, do Marije Bistrice šest, a do Trsata 10, prešavši 335 km. Naši ukućani uvijek znaju kako smo i gdje smo jer na kraju svakog pješackog dana na Facebooku i na stranici župe objavimo nekoliko fotografija i informacija – kazuje Tomica.

Kad naši pješaci stignu na cilj najprije uđu crkvu, pozdrave Gospu, iznesu joj svoje prošnje, nakane i zahvalu.

– Ti trenutci pred Gospom na cilju našeg putovanja ne mogu se opisati. To je toliko dirljivo. U srcu

se sliju svi osjećaji: radost, mir, ispunjenost, zahvala. Zaboravimo žuljeve, tisuće koraka, sva trpljenja, sunce, kišu. Tada postojimo samo Gospa i mi. Zatim se ispovijedamo, obvezno sudjelujemo na svečanoj misi uz Veliku Gospu, predahnemo i onda, uglavnom autobusom, vraćamo se u rodni Davor gdje smo već na Rokovo, 16. kolovoza. Za nekoliko dana polazimo opet pješice u Voćin – ističe Željko.

Trojica upornih i odanih Mariji tvrde kako su dosadašnja pješaćenja nezaboravno iskustvo. Već su u planu i sljedeća: Gospi Sinjskoj, Gospi u Međugorje, a žele se pridružiti i Marijanskom zavjetu za domovinu. Ako je Božja volja, hodočastit će u Santiago de Compostela.

Dijamantna misa fra Celestina Čakarića

Piše: Božidar Biondić

U virovitičkoj Župi sv. Roka 60 godina služenja Bogu i Crkvi proslavio je 28. rujna 2019. fra Celestin Čakarić. Uz samostansku braću te svećenike Virovitičkog dekanata na ovom jubileju sudjelovali su i svećenici iz raznih krajeva Hrvatske te vjernici triju virovitičkih župa kao i mnogobrojni slavljениkovi gosti i rodbina. Na svetoj misi propovijedao je fra Robert Perišić, dugogodišnji virovitički gvardijan. On je u propovijedi istaknuo nekoliko anegdota koje je proživio s fra Celestinom, ali je na poseban način naglasio kako je ovaj skromni fratar, sitnog tijela, ali duhovni gorostas u svom životu promijenio četiri države i još više ideologija. Iako je ovo bio njegov veliki dan fra Celestin ipak nije stavio sebe u središte slavlja nego Boga, kojemu služi punih šezdeset godina.

Rođen je u Novoj Gradiški, 1932. godine u krojačkoj obitelji. Imao je dvije sestre i brata, a roditelji

su im, kako kaže, bili prvi svećenici. Nisu nametali vjeru, nego su je jednostavno živjeli. To je upravo i razlog svećeničkog poziva ovog fizički malog, a duhovno velikog čovjeka. Fra Celestin te njegova tri subrata franjevca posljednji su ređenici bl. Alojzija Stepinca. Nakon mlade mise 5. srpnja 1960. došao je u Viroviticu, nepoznat grad za kojega nije mislio da će biti grad njegove velike obljetnice. Prisjeća se fra Celestin svojih početaka u Virovatici, a područje od Đurđevca pa sve do Slatine, bilo je područje njegovog djelovanja u kojemu je uvijek rado pomagao braći svećenicima. Dolaskom u virovitički samostan, upoznaje skladatelja i orguljaša fra Kamila Kolba, koji ga uči svirati na orguljama. Nakon služenja u Virovatici, premješten je u Vukovar gdje je i

započeo franjevačku službu, zatim odlazi u Zagreb na Župu Kozari Bok te u Đurdenovac. Župnik je bio u samo dvije župe, u Kozari Boku te u Đurdenovcu. U vremenu komunizma imao je veliku pomoć svojih župljana, ali i drugih svećenika.

Iz čestitke biskupa Antuna

Zajedno s Vama zahvaljujem Bogu za dar Vašeg života, za redovničko zvanje te za vjernost i požrtvornost kojom ste živjeli franjevačku karizmu i vršili svećeničko poslanje u različitim župama. Posebno Vam želim zahvaliti za sve ono što ste svećenički i redovnički ugradili u našu Požešku biskupiju.

